

የሰራ ፈተና

እና

የእግዚአብሔር እጅ

አውነተኛ የህይወት ምስክርነት

አቤቱ ከርስ-ፊደኝ የተሰጠ

«ክንግዳህ

ክሹ ለርህት

ሲያመጣችሁ በክውነት

ለርህት እውነት

የሐ. ጌጣጌ

በሰራ ማሞ በሽ

የሳፊ ፊትና

እና

የክግዚክብሔር ነጅ

እውነተኛ የህይወት ምስክርነት

ለቤተ ክርስቲያን የተሰጠ

በሳራ ማሞ በሼ
2009/2017

መጋቢት 2009 ዓ/ም

የደራሲዋ መብት በህግ የተጠበቀ ነው!

የመጀመርያ ዕትም

March 2017

First Edition

Copyright©2017 Sara Mamo Beshe

All rights reserved

United States of America

E-mail: sarambeshe@yahoo.com

Telephone: (602)334-6412

የሽፋን እና ሌይአውት ዲዛይን

@ twins Graphics

አብርሃ ግርማ- (602)358 6475

አበርከቶት

ይህንን መፅሀፍ

ለፊኒክስ ማራናታ ቤተ ክርስቲያን

ህንጻ ግዢ አበርከታለሁ

ማውጫ

ምስጋና	4
መግቢያ	6
1. ፍቼና አጣዬ	8
2. ረጃጅም መናፍስቶች	11
3. አንቅልፍ አልባ ሌሊቶች	13
4. ስቃይ በየዓይይነቱ	16
5. ጠንቋይ ቤት	23
6. ክፉዋና ጥሩዋ ሳራ	26
7. መናፍስት ጠሪው	28
8. የጨለማ አንግዶች	34
9. ጠቋር አባ ጉሌ	36
10. የከፋት ሊጆች	40
11. የአከስቴ ምርቃት	43
12. የአማኑኤል ጠበል	47
13. ደብተራው	49
14. ቤተ ክርስቲያን	52
15. አዳኚ ኢየሱስ	55
16. ለሁሉ የሚሆን የምስራች	59

ምሳሌ

ከሁሉ እስቀድሜ የዘላለምን ህይወት እንዲሁ የሰጠኝን፤ የፈወሰኝና ዛሬ ላለሁበት ህይወት አብቅቶ ያደረገልኝን ተግምር እንድመስከር የረዳኝን እምላኬን እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ።

ዛሬ ላይ ቆሜ አግዚአብሔር ያደረገልኝን ለመመስከር የበቃሁት፤ እህቴ ቅድስት ማሞና በነበራት የጸሎት ህብረት ውስጥ አብረዋት ጊዜያቸውን ሰጥተው ሳይሰለፉ ስለፈውሴ በትጋት ሲጸልዩልኝ ከነበሩ ወገኖች የተነሳ ስለሆነ ለነሱ ያለኝን ትልቅ እክብሮትና ፍቅር እየገለጽኩ ከልቤ ላመሰግናቸውና ጌታ ኢየሱስ ይባርካችሁ ልላቸው እወዳለሁ።

ጌታ ኢየሱስን ከመቀበሌ በፊት ከእህቴና ከጸሎት ህብረቱ ጋር በመሆን ሲጸልይልኝ ለነበረውና ጌታን ከተቀበልኩ በኋላ ደግሞ በብዙ ተስፋ መቁረጥና ትግል ውስጥ ሳልፍ ጊዜውን ሰጥቶ ያገለገለኝንና ሙሉ ለሙሉ ፈውሴን እስከቀበል ሳይሰለፉ በጸሎትና የእግዚአብሔርን ቃል በማስተማር፤ በጌታ ቤት እንድጸና በህይወቴ ትልቅ አስተዋጽኦ ያደረገውን ባለቤቴን መጋቢ ሱራፌል ማሞን እንዲሁም ይህን መጽሃፍ እንድጽፍ ያበረታቱኝን ልጆቼን ፌሽን ሱራፌል፤ ሩት ሱራፌል፤ ዮናታን ሱራፌልና ባርኮት ሱራፌልን ከልቤ ላመሰግናቸውና ጌታ ኢየሱስ ይባርካችሁ ልላቸው እወዳለሁ።

ይህን መጽሃፍ በኮምፒውተር በመጻፍ ድጋፍ ያደረገልኝን የማራናታ ቤተክርስቲያን እገልጋይ ወንድሜን በኩረ በለጠን ከልቤ ላመሰግናውና ጌታ ኢየሱስ ይባርክህ ልለው እወዳለሁ።

የመጽሃፉን የሸፋን እና ሌይእውት ዲዛይን በመስራት የተባበረኝን የማራናታ ቤተክርስቲያን እገልጋይ ወንድሜን እብርሃ ግርማን ከልቤ ላመሰግናውና ጌታ ኢየሱስ ይባርክህ ልለው እወዳለሁ።

የእያንዳንዱን ሰው ስም ለመዘርዘር ስለማልችል በአጠቃላይ የማራናታ ቤተክርስቲያን እገልጋዮችንና ምእመናንን እንዲሁም በጸሎት ለደገፉኝና ላበረታቱኝ ወገኖች ሁሉ ከልብ የሆነ ምስጋናዬን እያቀረብኩ ጌታ ኢየሱስ ይባርካችሁ እላለሁ!

መግቢያ

ለሜ ሳሬ ማሞ በሼ ይባላል። የምኖረው በአሜሪካን ሃገር በአሪዞና ሰቴት በፊኒክስ ከተማ ነው። የምሰራው ሴንት ጁድ ሜዲካል (St. Jude Medical) በሚባል ካምፓኒ ውስጥ ነው። ባለቤቴ መጋቢ ሱራፌል ማሞ ገ/ጸድቅ እንዲሁም የሶስት ሴቶችና የእንድ ወንድ ልጅ አናት ነኝ።

ከልጅነቴ ጀምሮ ከኢትዮጵያ መውጣት በጣም እፈልግ ነበር። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል እዳኛ አድርጌ ከተቀበልኩ በኋላ ጌታ እንደምወጣና እንደማገለግለው ይናገረኝ ነበር። ጌታን ከተቀበልኩ ከአመት ከለድለት ወር በኋላ ጌታ በር ከፍቶልኝ እ.ኤ.አ በመጋቢት 1985 ወደሱዳን፣ ከዛም እ.ኤ.አ በመስከረም 1986 ዓ.ም ከሱዳን ወደ ግሪክ ሄድኩ። እ.ኤ.አ በግንቦት 1987 ዓ.ም ደግሞ ከግሪክ ወደ አሜሪካ ሎስ አንጀለስ ከተማ ሄድኩ። ሎስ አንጀለስ እንድ እመት ከወንድሜ ጋር ከተቀመጥኩ በኋላ እ.ኤ.አ በ1988 እህቴ ጋር እሁን ወደምኖርበት ከተማ ወደ ፊኒክስ መጣሁ። እ.ኤ.አ በጥር 1989 ወደ ናይሮቢ ኬንያ ሄጄ አገባሁ። ባለቤቴም ከሶስት ወር በኋላ እ.ኤ.አ በመጋቢት 1989 መጣ። እግዚአብሔር ረድቶን በዛው ዓመት ማራናታ የምትባል ቤተክርስቲያን ተመስረታ እግዚአብሔርን ማገልገል ጀመርን።

እግዚአብሔርን በጸሎትና በአህቶች እገልግሎት እንዲሁም ባለኝ ጊዜ ሁሉና እቅሜ በሚፈቅድልኝ በማንኛውም የቤተክርስቲያን ስራ ውስጥ በመሳተፍ እገለግላለሁ።

ዓላማው

የዚህ መጽሃፍ ዋናው ዓላማ በለይጣን እስራት ላሉ ሁሉና በተለይም ከልጅነታቸው ጀምሮ ማለረዳት በማይችሉት ችግር ውስጥ እያለፉ ችግራቸውን ማንም ሳይረዳላቸው ለሚሰቃዩና መፍትሄ ፍለጋ በየጠንቋይ፣ ደብተራና መናፍስት ጠሪ ቤት ለሚንከራተቱ ሁሉ ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር አንደሌለና ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በመለቀሉ ሞት እኔን ነጻ እንዳወጣኝ እነሱንም ነጻ ሊያወጣቸው እንደሚችል የእግዚአብሔርን ፈዋሽነት ለማሳየት ነው።

ምዕራፍ 1
ፍቼና አጣዬ

ለአስራ ሁለት ዓመታት ያህል በእጋንንት አስራት ውስጥ ነበርኩ። በህይወቴ ውስጥ በጣም ፍርሃት ነበር! መፍራት የጀመርኩት በጣም ልጅ እያለሁ ነው። አንደኛና ሁለተኛ ከፍልን የተማርኩት ፍቼ የሚባል ሀገር ነበር። አባትና አናቴ፣ አስራ እንድ ልጆችና በጣም ብዙ ቤተሰብ ሆነን ነበር የምንኖረው።

በእነዚህ ዓመታት ሌሊት ሌሊት ሁሉ ሰው ተኝቶ አነቃ ነበር። ታዲያ በዓይኔ የማየው ነገር ባይኖርም በመንፈሴ ግን በጣም ግዙፍ የሆነ ሰው የተኛንበት ከፍል ውስጥ መሃል ለመሃል ቆሞ ለረጅም ጊዜ ሽንቱን የሚሸናይ መስለኝና በፍርሃት ተውጮ ብዙ አጨነቃለሁ። አብረውኝ የተኙት የአህቶቼ ትንፋሽ ነው አያልኩ ራሴን ለማበረታታት አሞክርና በፍርሃት አንደተያዝኩ አንቅልፍ ሳልተኛ አድራለሁ። ሲነጋ ግን ሁሉም ነገር ሰላም ነው። ቀን ላይ የማታውን ፍርሃቴን ምንም ሳላሰብ ውዬ እንደገና ሌሊት ላይ ያው እይነት ነገር ይደገምብኛል። ቀን ቀን ደህና ስለምሆን የራሴ ፍርሃት ነው ብዬ ለማንም ተናግረው እላውቅም ነበር።

አባቴ በሥራ ምክንያት በየአራት ዓመቱ የተለያየ ከፍል ሃገር ይዘዋወር ነበርና የሥራ ዘመኑን ጨርሶ ከፍቼ አጣዬ (ኤፌሶን) ወደምትባል ከተማ ተቀይሮ ወደዛ ሄደን ትምህርት ቤት ገብተን በሰላም መኖር ጀመርን። ችግሩ ግን የሚያስቸግረኝ

ነገር ተከትሎኝ መጥቷል። አልፎ አልፎ ሌሊት ላይ አየመጣ እንቅልፍ ሳይወሰደኝ ሙሉ ለሙሉ ሰውነቴ ላይ የሚደረብብኝ መንፈስ ነበር (አላዬ ላይ ይተኛል) ሰው ይመስለኝ ነበር። በዚህ ጊዜ ከተኛሁበት ምንም መነቃነቅ አልቸልም፣ ለመጮህና ሰው ለመጥራት አሞክራለሁ። ማንም ሰው ግን ድምጹን አይሰማም። አጄን ደግሞ ለማንቀሳቀስና እጠገቤ ያለውን ሰው ለመቀሰቀስ አፈልጋለሁ። ነገር ግን አልቸልም። ከብዙ ጭንቀት በኋላ ድንገት ጥሎኝ ይሄዳል። ከሄደ በኋላ በጣም አፈራለሁ።

ልጄም ስለነበርኩ የሚደረብብኝም መንፈስ ሰው ይመስለኝ ስለ ነበር አንድ ጊዜ እንደዚህ አሰብኩ ። ከአባቴና ከአናቴ ጋር ብተኛ እነርሱን ፈርቶ አይቀርበኝም ወይም አይመጣም አልኩና ከአባቴና ከአናቴ መሃል ገብቼ ተኛሁ። እርሱ ግን አንደተለመደው ከአባቴና ከአናቴ ለይቶ አኔ ላይ ብቻ ተደረበ። አሁንም እጮሀለሁ የሚሰማኝ የለም። አጄን ለማንቀሳቀስ እነርሱንም ለመቀሰቀስ እፈልጋለሁ እልቻልኩም። አንደተለመደው ከጥቂት ጊዜ በኋላ ድንገት ጥሎኝ ሄደ። አንዲሁ አልፎ አልፎ አየመጣ ያስቸግረኝ ነበር።

አንድ ጊዜ ግን እንደዚህ ሆነ። ዘመኑ ስለረዘመ በትክክል ጊዜውን ባላስታውሰውም የአስር ወይም የአስራ አንድ ዓመት ልጅ ሆኜ ከአንድ ወንድሜና ከጓደኛዬ ጋር ከምንኖርበት ግቢ ከአጥሩ ውጪ ኳስ አንጫወት ነበር። የምንጫወትበት ኳስ ርቆ ሄደብንና ኳሱን ለማምጣት አየሮጥኩ ስሄድ ኳሱ ያረፈበት ቦታ ከአጥሩ በአንድ ጥግ ላይ አመድ የሚደፋበት ቦታ ላይ ነበር። ኳሱ ጋር ገና ሳልደርሰ ከአመዱ ላይ ተነስቶ አንደ እንፋሎት

የሚመስል ነገር ወደ ላይ ሲወጣ አየሁ። ወዲያው አዕምሮዬ ተለወጠብኝ። የማየው ሁሉ ሌላ ነገር ሆኖ ነበር የሚታየኝ ከዚያ የተነሳ የምናገራቸው ነገሮች ሁሉ ትክክል አልነበሩም። ሰዎቹን ላያቸው ድመት ይመስሉኝ ነበር።

ከሆንኩት ሁኔታ አቤት ውስጥ የነበሩ ሰዎች አንደታመምኩ ሲያውቁ ደግፈው ወደቤት አስገቡኝ። ልቤ በጣም ይመታ ነበር። አዕምሮዬ ከቁጥጥሬ ውጪ ወደ ሌላ ቦታ ይሄድብኝ ነበር። ከዚህ በኋላ ሰጥቂት ጊዜ ታምሜ ከትምህርት ቤትም ቀረሁ። ከዚያ ደህና ሆንኩ ግን ጊዜ አየለየ ያመኝ ጀመር። በተሰይዞ ዓመት በዓል ከሆነ፣ትምህርት ቤት ፈተና ካለኝ ወይም ደግሞ ቤተሰብ ወይም ጓደኞቼ ተሰብስበው ሲጫወቱ በጣም ያመኝ ነበር። ሥጋ የሚባል ነገር ለዓይኔ ማየት ጠላሁ። ቤት ውስጥ ሥጋ ከተሰራ ለኔ ሰብቻዬ የተለየ ነገር መሰራት ነበረበት። አሞኝ ከተኛሁ ምንም ዓይነት ድምጽ መስማት አልፈልግም። ያሰሁበት አካባቢ በጣም ጸጥ ማለት ነበረበት።

በሽታዬ አየባሰ ሲመጣ ቤተሰቦቼ ለህክምና ወደ አዲስ አበባ ወሰዱኝ። ነገር ግን ልክ አዲስ አበባ ስንገባ ታምሜ የማውቅ አስከማልመስል ድረስ ጤነኛ ሆንኩ። ዶክተር ጋር ይዘውኝ ሄዱና ዶክተሩ በደንብ ከመረመረኝ በኋላ "የአየር ለውጥ ሊሆን ይችላል እንጂ ምንም አይነት በሽታ የለባትም" ብሎ መሰለኝ። ከዛም ወደ አጣዬ ተመልሼ ሄድኩ። ጊዜ አየለየ የሚያመኝ ቀጠለ። አንቅልፍ ማጣት ጀመርኩ። በዚህ ሁኔታ አጣዬ እራት ዓመት ከኖርን በኋላ አባቴ ተቀደሮ አንደገና ወደ ፍቼ ተመለስን። አገር ስንለቅ በሽታዬ ይለቀኛል የሚል ትልቅ

ተስፋ ነበረኝ። ነገር ግን ብዙ ለውጥ አልነበረኝም። ፍቼ ብዙ ሳንቆይ አባቴ ወደ ጎንደር በሥራ ተቀየረ። አባቴ ወደ ጎንደር ሲሄድ እኛ ወደ አዲስ አበባ ሄድን።

አዲስ አበባ ከሄድን በኋላ ቶሎ ቶሎ አይሁን አንጂ አልፎ አልፎ ያመኝ ነበር። በዚህ መሀል አባቴ በደርግ ታስሮ ከጎንደር ወደ አዲስ አበባ መጣ። ይህ ጊዜ ሰለናቴ በጣም ከባድ ጊዜ ነበር። አባቴ በመታሰሩ ምክንያት ደመወዙ ተከልከሎ ንብረት ተወርሶ ሰለነበር በዚህ ሁኔታ እናቴ አስራ አንድ ልጆች ይዛ በጣም ጥቂት በሆነ ገቢ ብቻዋን እኛን ማሳደግ ተገደደች። በተጨማሪ ሰለባቴ በየቀኑ ምግብ መወሰድ ነበረበት በዚህ ሁሉ ችግሯ ላይ የኔ በሽተኛ መሆን ሰለናቴ በጣም ከባድ ነበር።

ምዕራፍ 2
ረጃጅም መናፍስቶች

አንድ ጊዜ እንደዚህ ሆነ። ጊዜው ሌባ በጣም የሚፈራበት ጊዜ ነበርና ሰው ሁሉ ከተኛ በኋላ ሌባ ቤት ውስጥ ገብቶ ይሰርቃል ስለሚባል በርና መስኮት በጥንቃቄ ነበር የሚዘጋው። በዚያም ላይ ሌባ ቀስ ብሎ በሩን በዘዴ ሊከፍት ይችላል ተብሎ ስለሚታሰብ ድምጽ ሰጥተው እንዲቀሰቅሱን፣ ድምጽ ሊሰጡ የሚችሉ አቃዎችን በሮችና መስኮቶች ላይ ከመተኛታችን በፊት እናንጠሳጥል ነበር። ማታ ማታ በጣም ስለምፈራ ሁሉም ሰው ሲተኛ አኔ እንቅልፍ አልተኛም ነበር። እንቅልፍ እንዲወስደኝ እንዴ ኮርኒስ አቆጥራለሁ ከዛ እስከምችለው ቁጥር አቆጥራለሁ

እንቅልፍ ግን የሰኝም። እንደ ሌሊት ለረጅም ሰዓት እንቅልፍ እምቢ ብሎኝ ድንገት ድምጽ ሰማሁ። ወዲያው ደግሞ በትክክል በር ሲከፈት ሰማሁ። መብራት ጠፍቶ ጨለማ ነበር፤ በግምት እኩለ ሌሊት ይሆናል። ፊቴን አልተሸፈንኩም ነበር። በር መከፈቱን ስሰማ ጎረቤታችን ለመውሰድ የደረሰች ሴት ስለነበረች እርሷ ልትወልድ እርዳታ ፈልገው ይሆናል እያልኩ እያሰብኩ ወዲያው እኔ የተኛሁበት ከፍል ውስጥ መብራት በራ። በጣም ደነገጥኩ! ከዚያም በጣም መልካቸውና ቁመናቸው የሚያምር፤ በደንብ የለበሱ (ሱፍ ልብስ) ሦስት ረጃጅም ሰዎች ገቡ። እንዳየኋቸው እላዩኝም ነበር። ሶስቱም ወደእኔ እየመጡ ከፊት የነበረው አንደኛው ዞሮ ሌሎቹን ወደ ሌላ ከፍል እንዲሄዱ ምልክት ሰጣቸው። በር ሲከፈት ምንም ድምጽ ስላልተሰማ እቤት ውስጥ ያለ ሰው የተሰቀለውን እቃ አነሳስቶ የከፈተላቸው ነበር የመሰለኝ።

የገቡት ሰዎች ግን እኔ እንዳሰብኩት ጎረቤቶች ስላልነበሩ ሌቦች ናቸው ብዬ አመንኩ። እንዳየኋቸው ካወቁ ይገድሉኛል ብዬ ፊቴን በብርድ ልብስ ተሸፍኜ የተኛሁ ለመምሰል ሞከርኩ። በጣም ፈራሁኝ! ከዚያም ከእርሱ ጋር የነበሩትን ሁሴቱን ወደ ሌላ ከፍል እንዲሄዱ ምልክት የሰጣቸው ሰው ቀጥታ ወደ እኔ መጣ። ከሁለት እህቶቼ ጋር እንደ አልጋ ላይ ነበር የተኛሁት። እጁን በብርድ ልብሱ ውስጥ እስገብቶ ከራሴ ጀምሮ እስከ እግሬ ድረስ ዳሰሰኝ። እህቶቼን ግን አልነካቸውም ነበር። ከዳሰሰኝ በኋላ መሄዱን ለማወቅ ቀስ ብዬ ተገልጬ ሳይ መብራት ጠፍቷል። እኔ ከተኛሁበት ከፍል እንደሄደ ሳውቅ በጣም እየፈራሁ ቀስ ብዬ

አንደኛዋን እህቴን ቀስቀስኳትና በፍርሀት ትንፋሼ እየተቋረጠ ሌባ ቤት ውስጥ ገብቷል ስላት ምንም ሳትፈራ ተነስታ መብራት እበራች፤ ማንም አልነበረም! እሁንም እየፈራሁ በእርግጥ አይቻቸዋለሁ ተደብቀው ይሆናል አልኳት። እናቴንም ቀስቅሼ የሆነውን ነገር ሁሉ ነገርኳት። ነገር ግን በሮቼም መስኮቶቼም ማታ እንደተደረጉ ነበሩ። የተንጠለጠሉትም እቃዎች ሁሉ እንዳሉ ናቸው። የተከፈተ በርም ሆነ መስኮት አልነበረም! “እይ ቅዠት ነው ተመልሰሽ ተኚ” ተባልኩ። ቅዠት ግን አልነበረም። ያየሁትን ነገር ማንም ባይረዳኝም በትክክል በዓይኔ ያየሁት ነገር ስለነበር በጣም እስፈራኝ።

ምዕራፍ 3

እንቅልፍ አልባ ሌሊቶች

በፊትም አፈራ ነበር... እሁን ግን የበለጠ መፍራት ጀመርኩ። ከዚህ በኋላ የበሽታዬ ዓይነትም እየጨመረ ሄደ። ሰው ሁሉ ሲተኛ እኔ ግን ስለቃይ ስለማድር፤ ሲመሽ በጭራሽ አልወድም ነበር። የመኝታ ሰዓት ሲደርስ ወደ አልጋዬ የምሄደው በፍርሀት ነበር። ሁል ጊዜ መብራት ሳይጠፋ ቢያድር ደስታዬ ነው። መብራትም ኖሮ ችግር አለ ግን በጣም ይሻላል! እንቅልፍ እስኪወስደኝ መብራት እንደበራ አልጋዬ ጋር ስሄድ የሰው ጥላ እየመሰሰ በበር ጥግ እንገቱን ብቅ እያደረገ ያስፈራራኛል። ከዚህ የተነሳ መብራትም በርቶ እንቅልፍ መተኛት አልችልም ነበር። እንዳንድ ጊዜ ደግሞ አልጋ ላይ ሰወጣ፤ እጅግ ቁጥራቸው ብዙ

የሆነ የመነኩሴ ቆብ ያደረጉ መቋሚያ የሚመስል ነገር ግን ጦር በእጃቸው የያዙ ሰዎች አልጋዬን ይከቡታል። ከዚያም “ከተኛሽ እንገልሻለን” ይሉኛል። ከዚህ የተነሳ ቁጭ ብዬ አድራለሁ።

ብዙውን ጊዜ ሌሊቱን አንቅልፍ ስለማልተኛ ቀን ላይ በጣም ይደከመኛል። ከዛም የተነሳ ራሴን በጣም ያመኛል። ስተኛ ሁሌ ሰቃይ ሰለሆነ ባልተኛ አመርጣለሁ። ከድካሜ የተነሳ አንዳንዴ ሳልፈልግ ቀን ላይ ድንገት እንደ አንቅልፍ ነገር ይውሰደኛል። ታዲያ ቀን ላይ ለተኛ የሚሆነው አንዲህ ነው... ሁልጊዜ ከራስጌዬ በኩል የሚቀመጥ ትልቅና ከፋ ሰው እለ። ቀን ስተኛ ለሚያየኝ ሰው በጣም የሰላም አንቅልፍ የተኛሁ ነው የሚመስለው። ቤተሰቦቼ ድምጽ አንዳይረብሽኝና በደንብ አርፌ ተኝቼ እንድነሳ ስለሚፈልጉ በጣም ይጠነቀቃሉ። አኔ ግን አንቅልፍ ወሰደኝ ላይሆን ሰቃይ ውስጥ ነኝ ቤት ውስጥ የሚነጋገሩትን በሙሉ አሰማለሁ። ሌላው ቀርቶ የተኛሁበት ከፍል ሲገቡ ሲወጡ፣ ማን አንደገባ ያነሱትን እቃ ሁሉ ሳይቀር አውቃለሁ።

ስቃይ ውስጥ ስለሆንኩ ሲገቡና ሲወጡ ቢቀሰቅሱኝ አያልኩ አመኛለሁ። ለመነሳት በጣም አታገላለሁ። ግን ከራስጌዬ የሚቀመጠው ከፋው ሰው (መንፈሱ) ለመነሳት ለሞከር በጣም ተቆጥቶ እያመናጨቀኝ “እርፈሽ ተኚ” ይለኛል። ከዚያም ፈርቼ ለመነሳት የማደርገውን ሙከራ አቁሜ አተኛለሁ። በራሱ ጊዜ ለቆኝ እስከሚሄድ ድረስ ጠብቄ ሰው ከአንቅልፉ አንደሚነቃ ነቅቼ አነሳለሁ። የማሳልፈውን ሰቃይ ለማገም መንገር አልቸልም። ሌሊት ላይ ድንገት አሞኝ፣ እናቴን

ከቀሰቀለኳት ቀና ብላ ስታናግረኝ ፈትዋ ይቀየርብኝና ሬሳዋ ተነሱቶ የሚያናግረኝ አየመለሰኝ በጣም አፈራ ነበር። አንድ ጊዜ ከፍተኛ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት አያለሁ በትምህርት ቤት ስልፍ መውጣት እለባችሁ ተብሎ ተነገረን። ጊዜው የቀይ ሽብር ጊዜ ነበር። ለሰልፍ የተመረጡ ተማሪዎች ሁሉ ትምህርት ቤት ውስጥ አንዲያድሩ ተወስኖ፤ እኔ ግን ስለሚያመኝ ቤቴ አንዳድር ተፈቅዶልኝ ቤቴ አድሬ ማለዳ ለመሄድ ተነሳሁ። አየሄድኩ አያለ ለፈራችን ውስጥ አንድ ሰው ተገድሎ ሬሳው ወድቆ አየሁ! ተራምጄውም እንዳለፍኩ ትዝ ይለኛል። ሬሳውን አልፌ ሄጄ ትምህርት ቤት ውስጥ ገባሁ።

ተሰልፈን የምንሄድበት ሰዓት ደርሶ ከትምህርት ቤት ወጣን። የምንሄደው በቀጨኔ መድኃኔዓለም ቤተ ክርስቲያን በኩል ነበር። ልክ መቃብሩ አካባቢ ሰንደርሰ በጣም ታመምኩ! ለውነቴ ጋለ! መለፍለፍ ጀመርኩ! ከዚያም ሁለት እህቶቼ አብረውኝ ነበሩ አንደኛዋ አህቴ ወደ ቤት ይዛኝ እንድትሄድ ተፈቅዶላት ወደ ቤት ወሰደችኝ። ቤት ሰገባ ሰውነቴ በጣም ግሎ ለለነበር ቀዝቃዛ ውሃ በአቃ አምጥተው አግሬን ሲከቱት ልክ የጋለ ብረት ውሃ ውስጥ ሲገባ አንደሚሆን አይነት ጭሰ ሲወጣ ይታየኝ ነበር ከዚያ በኋላ በጣም ቶሎ ቶሎ መታመም ጀመርኩ። በሽታዬም ከበፊቴ አየባሰብኝ መጣ።

ምዕራፍ 4
ስቃይ በየዓይነቱ

የሚያመኝንና የሚሰማኝን ነገር አብዛኛውን ለማስረዳት ይከብደኛል። ጥቂቱንና በትክክል ማስረዳት የምችላቸውን በምችሰው ለመግለጽ አሞክራለሁ።

* መንፈሱ ድምጽ የሚያሰማኝ ጊዜ አለ፤ አንዳንዴ ደግሞ ምንም ድምጽ ሳልሰማ ምን እንደፈለገ የድምጽ ያህል የምረዳቸው ነገሮች አሉ። አንድ ማታ ልተኛ ወደ አልጋዬ ሄድኩኝ ነገር ግን በጣም ስለፈራሁ ጨለማም ስለነበር አልጋ ውስጥ አንደሚተኛ ገባሁና ቁጭ አልኩ። በጣም ብዙ ነገር ያላሰበኝ ነበር አዕምሮዬ አረፍት አግኝቶ አያውቅም! ማሰብና መጨነቅ ፈጽሞ አያቋርጥም! ቁጭ ባልኩበት ድንገት ኃይለኛ ነፋስ ከአንገቴ በላይ ብቻ ለጥቂት ጊዜ ነፈሰብኝና ቆመ። ከዛም በጣም በሚያሸፍኑና ተስፋ በሚያስቆርጥ ድምጽ “ምነው አመመሽ? አይዞሽ ትድኛሰሽ” አለኝና አንደገና የመጀመሪያው ነፋስ አሁንም ከአንገቴ በላይ ነፈሰብኝና ቆመ። ንግግሩ ለኔ ያዘነ፤ የሚያጽናና ዓይነት ቢመስልም አንደገለጽኩት በጣም የሚያሸፍኑና ተስፋ የሚያስቆርጥ አስፈሪም ስለነበር በጣም ደንግጬ እናቴ ጋር ሄጄ ከአንቅልፏ ቀስቀስኳትና የሆነውንና የሰማሁትን ነገሮች። እናቴም “ዛሬ ቀኑ ምንድን ነው? ገብርኤል ወይም ከመላዕክት አንዱ ይሆናል። አይዞሽ ሂጂና ተኚ!” አለችኝ።

እኔ ግን በፍርሀት ተውጮ ሌሊቱን ሳልተኛ ነጋልኝ።

- * በሽታው ሲጀምረኝ ልቤ በጣም ይመታ ነበር። ልቤ ለምን እንደሚመታ አላውቅም። ቀደም ብዬ አንደገልጽኩት አስኪሻለኝና ልቤ መምታቱን አስኪያቆም ድረስ ጠንካራ የሆነ ሰው ልቤን በጣም ተጭኖ መያዝ ነበረበት። በሽታው እየቆየ ሲሄድ ግን ልቤ ሲመታ የሚሆነው ነገር አንዲህ ነው። በጣም ብዙ ሰዎች ተሰብስበው ይመጡና ልቤ ላይ ይቆማሉ። ከዛ ሁሉም ልቤ ላይ መዝለል ሲጀምሩ ልቤ መምታት ይጀምራል። ዘሰው ሲጨርሱ የልቤ መምታት ይቆማል።
- * የከፍተኛ ሁለተኛ ደረጃ ተማሪ እያሰሁ ለትምህርት ቤት፣ ትምህርቴን ከጨረስኩ በኋላ ደግሞ ለቀበሌ፣ ለከፍተኛ፣ ለቀጠና፣ ለአርሻ ሰብል ድርጅት አንዲሁም ለሸዋ በኋላም አዲስ አበባን በመወከል ኳስ አጫወት ነበር። በዚህ ምክንያት በጣም ብዙ ሰዎች ያውቁኛል። ታዲያ አንድ ሌሊት መንፈሱ ኳስ እብሬ የምጫወታቸውን ጓደኞቼንና በጣም ብዙ የሚያውቁኝን ሰዎች ከግራና ከቀኝ አስልፎ እኔ ደግሞ አራቁቴን ሆኜ አንደ አብድ አየተላደብኩና የማይገባ ቃላት አየተናገርኩ በመካከላቸው ስሄድ አላየኝና ቢድምጽ “እንደዚህ ነው የማላብድሽ” አለኝ።
- * ሕልም ላይ ከነቃሁ በኋላ ያየሁት ሕልም ከውስጤ አይወጣም ሕልሙን ሳለማሰብ ወይም ለመርሳት ብፈልግ

እልቸልም። እንደ ሌሊት በሕልሜ ትልልቅ ጥቁር ጉንዳኖች በሰውነቴ ከፍል ሁሉ በተለይም በውስጥ እግሬ ተተክለው ደሜን እየመጠጡ እያቃጠሉኝ ነቃሁ። ከነቃሁም በኋላ ልክ በሕልሜ ሲያቃጥሉኝ እንደነበር እያቃጠለኝ ለረጅም ጊዜ ቆየብኝ።

- በሌላ ጊዜ ደግሞ በጣም ጥቁርና በጣም ደግሞ ረጃጅም የሆኑ ስዎች ከብ ሰርተው በመካከላቸው አስገብተውኝ፤ በጣም ፈርቼ ከመካከላቸው ለመውጣት ስፈልግ አትወጪም እያሉ ሲያስጨንቁኝ እደርኩ። ከእንቅልፌ ስነቃ በሕልሜ ውስጥ በነበረኝ ፍርሃት ተውጮ ነበር የነቃሁት። ያየሁት ነገርም በጣም ተስፋ አስቆረጠኝ! ሕልሙ ካሰሁበት ነገር መውጫና ማምለጫ መንገድ እንደሌለኝ ውስጤን እሳምኖት ስለነበር ባለማቋረጥ እዝንና እለቅስ ነበር።
- ከሰዎች (ከጓደኞቼ ወይም ከወንድሞቼ) ጋር ደህና እየተጫወትኩ ቀኑ እኔ ላይ ብቻ ይጨልምብኝ ነበር። ስለምጠራጠር... አናንተ ላይ ጨለሞባችሁ ነበር? ብዬ አጠይቃቸዋለሁ። የእኔ ብቻ ችግር እንደሆነ ስለሚያውቁ እኔን ለማጽናናት “አም” ይላሉ። እመላለሳቸው ላይ ግን እኔ እንዳልረበሽ ብለው እንደሆነ ይገባኝና በጣም አዝናለሁ፤ ተስፋም እቆርጣለሁ።
- እንደ ጊዜ የማረሳው በሰላም ቤት ውስጥ ቁጭ ብዬ፤ ቤት ውስጥ ከኔ ጋር የነበሩ ስዎች ሁሉ ሄደው ብቻዬን ቀረሁ። ልክ የመጨረሻው ሰው ከቤት አግሩ ሲወጣ ወዲያው

ሰው እንደሌለ እይቶ ሌባ ገብቶ እንደሚሰርቅ አይነት ነገር በሆድ ቁርጠት መሬት ላይ የምሞት እስከሚመስለኝ ድረስ እንደፋደፈኝ። ከዛ በኋላ ደግሞ ምንም እንዳልታመመ ሰው ሆኜ ሰራሴ እስኪገርመኝ ተነስቼ ቁጭ እንዳልኩ ወዲያው ሰው መጣ። ከመጀመርያውም በሽታዬ ሰው ይመስለኝ ነበር! ከዚህ ጊዜ በኋላ ደግሞ በተለይ ሰው ሲሄድ እግር ጠብቆ የሚያመኝና የሚያስቃየኝ፤ ሰው ሊመጣ ጥቂት ደቂቃ ሲቀረው ደግሞ ምንም እንዳልሆንኩ የሚያደርግ፤ ይሄ ነገር በርግጠኝነት “ሰው ነው” ማለት ጀመርኩ።

- ሌላው በጣም ያመኝ የነበረውና እንደሚያመኝም ማንም ሰው እንዲያውቅብኝ የማልፈልገው ነገር ቢኖር ማህፀኔን ነበር። ማህፀኔን ሲያመኝ ደግሞ የሚሆነው እንዲህ ነው። እንደ ትልቅ እጅ ትልልቅ ጥፍሮች ያሉት ይመጣና በእፌ ይገባል። እታች ድረስ ይሄድና ማህፀኔን በጥፍሩ እየሰቀሰቀ እና እየሟጫረኝ ይወጣል። በዚህ ጊዜ በጣም ያመኛል። በተለይ እየሄድኩ ከሆነ ቀጥ ብዬ እቆማለሁ። መራመድ ያቅተኛል! ደግሞም በጣም አፈራለሁ። ለማንም ማህፀኔን እንዳመመኝ መናገር ስለማልፈልግ ከጓደኞቼ ጋር እየሄድኩ ከሆነ ካለፈልኝ ወይም ደህና ከሆንኩ በኋላ “ሆዴን አሞኝ ወይም ራሴን እዙሮኝ” ነው ብዬ ሲሻሻኝ አቀላቀላለሁ።
- ምግብ ስበላ ለስላሳ ነገር ሁሉ እፌ ውስጥ በጣም ጠንካራና የማይታኘክ ይሆንብኛል። እኝኬም ገና ሳልጨርስ ምግቡ በራሱ ፈጥኖ ወደ ጉሮሮዬ ሄዶ ይወተፍና ሊያንቀኝ

ይፈልጋል። ጣቶቹን አሰገብቼ ከአፌ ምግቡን ካወጣሁ በኋላ አልቅሼ፤ ተስፋ ቆርጫ መብላት አቆማለሁ።

- * አንዳንድ ጊዜ ጠዋት ስነሳ ፊቴን ሳላየው አንደተለወጠ ይታወቅኛል። ተነስቼ በመስታወት ሳየው አውነትም ተለውጧል። በጣም የተጎላቆለ፤ ከፋትን የተሞላ ሰው ነበር የምመስለው። ይህም በጣም ያሳዝነኝና ተስፋ ያለቆርጠኝ ነበር።
- * እጆቼን እንደ ላይ ካደረኳቸው ማለትም የአንዱን እጄን ጣቶች በሌላኛው እጅ ጣቶች መካከል ከገቡ ወዲያው አጽም የተጣመረ ይመስለኝና ምን ሆኜ ነው እያልኩ ሳለብ መኖሪያም አጠራጠራለሁ። ከዚህ የተነሳ መኖሪያ ለማረጋገጥ የሌላ ሰው እጅ መያዝ አፈልጋለሁ። የሌላ ሰው እጅ ስይዝ የኔ እጅ ደህና መሆኑንና መኖሪያን አረጋግጣለሁ።
- * በውሰጤ ከነበረው ትልቅ ፍርሃት የተነሳ ከመሸ ብቻዬን ሰው የሌለበት ከፍል ውስጥ መግባት አልችልም ነበር።
- * የሆነ ተከል በተለይም አበባ ትኩር ብዬ ማየት አልችልም። ካየሁ ራሴን አንደ መሳት ያደርገኛል። በመኖርና ባለመኖር መካከል ውስጥ አሆናለሁ (ያለሁም የሌለሁም ሆኖ ይለማኛል) ለማሰራጃት በጣም ከባድ ነው!
- * ከቤተሰብ ወይም ከጓደኞቼ ጋር ተሰብስቤ ሳወራ አዕምሮዬ የት እንደሚሄድ አላውቅም። የተናገሩትን ብዙውን ነገር አልሰማም ነበር። አዕምሮዬ ሲመለስልኝ ልክ እንደሰማ

ሰው አሆናለሁ፤ ቢጠይቁኝ ግን ምንም መመለስ አልችልም!

- * ሰው ሞቷል የሚል ወሬ መስማት በጣም ያስፈራኝና በጣምም ያስደነገጠኝ ነበር። አንድ ጊዜ በጣም ታምሜ በተኛሁበት ጊዜ ሰፈራችን ውስጥ የጓደኛዬ ዘመድ በጣም ታሞ ተኝቶ ነበርና፤ አንደ ሞተ ነገሩኝ። ወዲያው መንፈሱ “የሚቀጥለው ተራ የአንቺ ነው” አለኝ። በአርግጥም የምሞት መለሎኝ ፈርቼ ሳለቅለ አደርኩ።
- * በተለያየ ጊዜ ደግሞ አንደዚህ ያደርገኝ ነበር። ለሚያየኝ በጣም የሰላም አንቅልፍ የተኛሁ አመለላለሁ። አኔ ግን ነፍሴና ሰጋዬ ተለያይተውብኝ ጭንቅ ላይ ነኝ። ከፍ ባለ ቦታ ላይ ከቤቱ ጣራ ላይም ያለሁ ነገር ይመስለኛል። በትከከል ግን ከሰጋዬ ተለይቻለሁ። በጣም እደነግጥና “ቦታ ሞትኩ ማለት ነው?” እያልኩ አራሴን አጠይቃለሁ። የራሴንም ሰውነት (አካል) አንዲሁም የተኛሁበት ከፍል ውስጥ ሰው ሲገባና ሲወጣ አያለሁ (ለማሰራጃት በጣም ከባድ ነው)። ታዲያ አንድ ሰው ሰውነቴን ቢነካኝ ተመልሼ የምገናኝ ስለሚመስልኝ ባለሁበት ሁኔታ ውስጥ አንድ ሰው ቢነካኝ አያልኩም አመኛለሁ። የገቡ ሰዎች ሁሉ ግን የአንቅልፍ ችግሪን ስለሚያውቁ ትተኛ ተዋት ብለው ሲወጡ አስማቸዋለሁ፤ አያቸዋለሁም። አንደዚህ ከቆየሁ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ነፍሴ ወደ ሰውነቴ ድንገት ትመለስና እነሳለሁ።

ከእነኚህ ልምምዶች በኋላ እንቅልፍ መተኛት አይደለም አልጋ ላይ ወጥቶ ጋደም ማለት ከበፊት ይልቅ በጣም ያስፈራኝ

ጀመር። በጣም የሚገርመው የማልፍበትን የህመም ዓይነት ወይም ሲያመኝ የሚያደርገኝን ነገር ለማንም ሰው ገልጮ መናገር አልቻልኩም ነበር። አሞኝ፣ አስቃይቶኝና አሰለቅሶኝ ሻል ሲለኝ የነበረኝን ስቃይ ለማንም አንድናገር መንፈሱ አይፈቅድልኝም ነበር። በዚህ ጊዜ ድምጽ አልሰማም ግን አንዳደርግ የሚፈልገውንና የማይፈልገውን በትክክል ድምጽ የመሰማት ያህል በውስጤ አረዳዋለሁ።

በዚህ ሁኔታ አድሜዬ በጨመረ ቁጥር በሽታዬ አብሮኝ ማደግ ጀመረ። በዚህ ሁሉ ግን በትክክል በሽታዬ ምን አንደሆነ የተረዳልኝ ሰው አልነበረም። ጠበል ብሄድ ልድን አንደምቸል ታሰቦ ለሰፈራችን ቅርብ የሆነ የሐንሰ ቤተ ክርስቲያን በተደጋጋሚ አየሄድኩ ተጠመኩ። አቤት ውስጥም ከተለያዩ ቤተ ክርስቲያን ጠበል እየመጣልኝ አጠመቅ ነበር። አናቴም አንድ ጊዜ ኪዳነ ምሕረት ጠበል ወሰዳኛለች። መፍትሄ ሲጠፋና በሽታዬ አየባሰ ሲሄድ እማኑኤል ሆስፒታልም ሄጄ ታይቼ አውቃለሁ። በሽታዬ ግን አየባሰ ከመሄድ በስተቀር ለውጥ አልነበረውም። የበሽታዬ ባህሪ በጣም ስለሚለዋወጥ በተለይም በጣም ታምሜ ሰጮህ ሳለቅሰ ያዙኝ ልቀቁኝ ስል አቆይና ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ደግሞ ቁጭ ብዬ ስጫወትና ስለቅ ሰው ግራ ያጋባ ነበር። ከዚህም የተነሳ ቤተሰቦቼ በተለይም አናቴ የሆነ ነገር ፈልጌ አንደምጫነቅ ታሰብ ነበር።

ሌላው አባቴን ለረጅም ጊዜ አለማየቴ አርሱን ናፍቄ አንደሆነና ሌላም የተለያዩ ነገሮች ሊሆን ይችላል አያሉ እንዲያስቡ አድርጓቸው ነበር። እኔም በሽታዬን ሊረዳልኝ

የሚችል ሰው አለመኖሩ ከበሽታዬ ይልቅ በጣም ይጎዳኝ ነበር። የማልፍበትን ነገር ለማንም ስለማልናገር ማንም ሳይረዳልኝ አንድ ቀን አንደምሞት እያሰብኩ በጣም አዝን ነበር። በዕድሜ ከፍ አያልኩ ስመጣ በሽታዬ አየባሰ መምጣቱ በጣም አያሳስበኝና አያሰፈራኝ ስለመጣ ለራሴ መፍትሔ ለመፈለግ ወሰንኩ።

ምዕራፍ 5

ጠንቋይ ቤት

ወደ ጠንቋይ ቤት ለመጀመሪያ ጊዜ ከአንድ ጓደኛዬ ጋር ሄድኩ። ቀደም ብዬ አንደገለጽኩት ኳስ እጫወት ስለነበር በጣም የሚገርመው እንቅልፍ አጥቼ አድሬ ጨዋታ ወይም ልምምድ ካለኝ ምንም አንዳልሆነ ሰው ብርታት አግኝቼ ተነስቼ ተጫውቼ አመጣ ነበር። ግን ሁልጊዜ ከጨዋታም ሆነ ከልምምድ በኋላ ራሴን በጣም ያመኝ ነበር። ብዙውን ጊዜ ራሴን ይገድ ነው እቤት የምገባው። አልፎ አልፎም እየመመኝ እቀር ነበር።

ጓደኞቼና ሌሎችም ለፖርተኞች እንደሚያመኝ ያውቁ ነበርና አንድ ቀን ኳስ አብሬአቸው ከምጫወታቸው ጓደኞቼ መሃል አንዷ ለኔ በማሰብ “አንቺ ግን ይሄ የሚያምሽ ነገር ምንድ ነው?” ብላ ጠየቀችኝ እኔም የሚያመኝን በዝርዝር መናገር ባልቻልኩም በደፈናው የኔ በሽታ እንደ ሰው ነው! በኔ ውስጥ ሰው ያለ ይመስለኛል አልኳት። አርሷም “አኛ ሰፈር አንድ ቤት አሉ፤ ብዙ ሰው ያዩት ናቸው፤ ሽባ ሁሉ ተርትረዋል!” ብላ ስለሰትዬዋ ፈዋሽነት በጣም ብዙ ነገሮች። ሴትዬዋ ጋር ለመሄድ በጣም

ልቤ ተነሳብኝ። ያንኑ ቀን ሴትዬዋ ጋር ካልሄድኩ የምሞት እስከሚመስለኝ ድረስ በጣም መሄድ ፈለግኩኝና “ እባክሽ ሴትዬዋ ጋር ውሰጃኝ ” አልኳት።

በዛን ጊዜ ኮሜርስ ትምህርት ቤት የማታ እማር ስለነበር በማግስቱ ትምህርት ከመጀመሪያ በፊት ቀደም ብለን ለመገናኘት ተቀጣጥረን ይዛች ሄደች። የጠንቋይዋ ቤት ቄራ እካባቢ ነበር። ቤት ውስጥ ስንገባ በጣም ቀጭን፤ የተጎሳቆሉና ሃዘንተኛ የሚመስሉ ሴትዬ ውስጥ ተቀምጠው ነበር። ልክ እኛን ሲያዩ በጣም የተናደዱና የተቆጡ ይመስሉ ነበር! ብድግ ብለው ወደ ሌላ ከፍል ውስጥ ገቡ የገቡበት ከፍሉ ውስጥ መጋረጃ ተጋርዶ ነበር። መጋረጃ ውስጥ ገቡና እኛም ወደ ውስጥ እንድንገባ ተነግሮን ገብተን ከመጋረጃው ፊት ለፊት በነበሩ ወንበሮች ላይ ተቀመጥን። ሴትዬዋ ጓደኛዬ በምንም እይነት ሁኔታ ልታውቀው የማትችለውን የቤተሰብ ነገር ይነግሩኝ ጀመር፤ እየተናገሩ በውስጤ በትክክል ሊያድኑኝ እንደሚችሉ አመንኩ! ከዛም አንዲህ እሉኝ “አድንሻለሁ ነገር ግን ነገ አናትሽን ይዘሽ መምጣት አለብሽ” እኔም እሺ ብዬ አንደምድን መቶ በመቶ ተስፋ አድርጌ ከቤታቸው ወጣሁ። የምድን ስለመሰለኝ ከደስታዬ የተነሳ መቆጣጠር የማልችለው እንባ እንደ ጎርፍ ከእይኖቼ ይፈሉ ነበር። ከዚህ በኋላ ትምህርት ቤት መሄድ ስለነበረብኝ እሁንም አያለቀሰኩ ከፍል ገባሁ። አስተማሪው አያስተማረ የእኔ እንባ እሁንም እንደጉድ እየወረደ ጊዜው እልቆ ከትምህርት ቤት ወጣሁ። ወደ ቤት እየሄድኩ ጠንቋይ ጋር መሄዴንና ጠንቋይዋም “አናትሽን ይዘሽ መምጣት አለብሽ”

አንዳሉኝ ለእናቴ አንዴት እንደምነግራት እያሰብኩ ጨንቆኝ ነበር። ቤት ገብቼ እናቴን ገና ሳያት ድምጽ እውጥቼ በጣም ማልቀስ ጀመርኩ። ለረጅም ጊዜ ሳለቅስ ስለቆየሁም እይኖቼ በጣም ቀልተው ነበር። እናቴ በጣም ደንግጣ “ምን ሆነሻል?” አለችኝ። እኔም “ዛሬ የሚያድኑኝ ሴትዬ እገኘሁ” እያልኩ ለቅሶዬን ቀጠልኩ። ጥቂት ነገር ያሉኝን ከነገርኳት በኋላ “ነገ አናትሽን ይዘሽ መምጣት አለብሽ ብለውኛል እባክሽ አብረሺኝ ሂጃ” ብዬ ለመንኳት። እናቴም እንቺ የምትድኝ ከሆነ እሺ አሄዳለሁ አለችኝ።

ሌሊቱን ሙሉ ሳንተኛ ከእናቴ ጋር ስናወራ አደርን። በተለይ ሳልነግራት ጠንቋይ ቤት ድረስ መሄዴና ለቅሶዬ፤ የበሽታዬ ከብደት ምን ያህል እያሳሰበኝና እያስጨነቀኝ እንደሆነ ተረዳች። ሌሊቱ በጣም ረዘመብኝ። በሃሳቤ ወዲያው ድኜ የሰላም እንቅልፍ ተኝቼ እያልኩ ሳውጠነጥን ነጋ። ምንም ሳንተኛ ጊዜውም ደርሶ ሴትዬዋ ቤት ሄደን። ገና ገብተን እንደተቀመጥን “እናትና ልጅ ሌሊቱን ሙሉ ስታወሩ እደራችሁ” አሉን። ይህን ማወቃቸው በይበልጥ እንዳምናቸው አደረገኝ። ከዚያም ጠንቋይዋ እናቴን አንዲህ አሏት። “አድናታስሁ እንቺ ግን ስትድን የምታመጪልኝን ነገር በውስጥሽ ስለት ተሳዩ!” እናቴም ሴትዬዋ ያሉትን እንዳልተቀበለች ፍላጎትም እንደሌላት ሳይደግሞ ወድያው በጣም ተስፋ ቆረጥኩ። ጠንቋይዋም እኔን “አርሷ በሌላ ቀን ትምጣ” ብለው አስናበቱን። የእናቴ ቀዝቀዝ ማለት ፈውሴን የሚያደናቅፍብኝ መስለኝ። ተመልሼ በሌላ ቀን ስሄድ ወደ መጋረጃው ጠጋ ቢዬ ብለው ራሴ ላይ ውሃ እፈስሱና

“የገብርኤል ጠበል ነው! በቃ ድነሻል! ሂጂ የተሳልሺውን አምጪ!” አሉኝ። ከበሽታዬ ኃይሰኝንት የተነሳ ጠብቄ የነበረው ትልቅ ነገር እንደሚሆንና ብዙ ነገር እንደሚያደርጉልኝ ነበር በቃ ዳንኩ ማለት ነው? ብዬ ከቤታቸው ወጣሁ። ሰወጣ ትከከል አልነበርኩም! ምንም የመዳን ስሜት አልተሰማኝም ነበር። እንደውም በፊት ከነበረው በሽታዬ ጨምሮ ነበር! ስራመድ መሬቱ አንደ ገደል እየሆነብኝ ገና መሬቱ ጋር ያልደረሰኩ እየመሰለኝ እግሬ ቀድሞ መሬቱን ያገኝብኝ ነበር! ለእኔ ይህ አዲስ ነገር ነበር። ወዲያው ደግሞ አልዳንኩም ማለት ነው? ብዬ በጣም አዝኜ ሄድኩ።

አብዛኛውን ጊዜ ደህና መሆኔን ሰማረጋገጥ አበባ ጋር ነው የምሄደው። አበባ ሳይ ያመኝ ስለነበር፤ አበባ አይቼ ካላመመኝ ድኛሰሁ ካመመኝ ግን አልዳንኩም ማለት ነው ብዬ አበባ ሄጄ ሳይ ድሮ እንደሚያደርገኝ አደረገኝ። ምንም የተለወጠ ነገር አልነበረም። ለአናቴ ግን አልዳንኩም ብዬ ለመንገር አልፈሰኩም ነበር።

ምዕራፍ 6

ከፋዋና ጥሩዋ ሳራ

እያደር በሽታዬ እየባሰብኝ መጣ። በፊት የማልሆናቸውን ነገሮች መሆን ጀመርኩ። ከበፊት ይልቅ ሲያመኝ ለረጅም ጊዜ መተኛት ጀመርኩ። አንድ አንድ ጊዜ ሁለት ሰው አሆናለሁ (ከፋዋ ሳራና ጥሩዋ ሳራ)! ታምሜ ስተኛ ብዙ

መነጋገር አልቸልም ነበር። ትንሽ ሲሻሰኝና ቀና ስል በተሳይ ወንድሞቼ ቀና ማለቴ ደስ ብሏቸው ሊያናግሩኝ ወደ አኔ ሲመጡ ከውስጤ ጋር አታገላለሁ። ወይኔ ወንድሞቼን! ከፋዋ ሳራ ባልሰደበቻቸው አላለሁ። ቢመጡ፤ አብረውኝ ቢሆኑ፤ ቢያነጋግሩኝ ደስ አያለኝ ወዲያው ገና ባልሰደበቻቸው የሚሰውን ማሰብ ስጀምር አጠገቤ ከመድረሳቸው በፊት ከቁጥጥሬ ውጪ አያመናጩኩ አባርራቸዋለሁ። ፊታቸውን አዙረው ሲሄዱ ወዲያው ደግሞ ጥሩዋ ሳራ ወንድሞቼን አስቀየምኳቸው ብዬ በጣም አለቅሳለሁ፤ በጣምም አጸጸታለሁ። አነርሱ የሚያውቁት አባርሬአቸው ወዲያው ደግሞ የመረረ ሰቅሶ ማልቀሴን እንጂ በእኔ ሕይወት የሚያልፈውን ማንም ሰው አያውቅም ነበር።

በጣም አየታመምኩ፤ ለረጅም ጊዜ አልጋሳይ አየተኛሁና ተስፋ በጣም አየቆረጥኩ መጣሁ በዚህ መሀል የተለያዩ ሰዎች (ዘመዶች) አንዴ ጥቁር ዶሮ አንዴ ገብስማ ዶሮ አዙሩላት አያሉ ብዙ ነገር ተሞክሮልኛል። ዶሮውን በሰውነቴ አዙረው ሲለቁት የኔ በሽታ ወደ ዶሮው ይሄዳል በሚል አምነት ዶሮውን አኔ ሳይ አዙረው ሲለቁት ይሞታል! የኔ በሽታ ግን ለውጥ የለውም።

ይህ ሁሉ ሲሆን ከቤተሰብ መካከል እንድ አህቴ ጌታን ታውቅ ነበር። ምንም አይነት የጥንቆላ ነገር ስናደርግ ከእርሷ ደብቀን ነበር የምናደርገው። አንድ ጊዜ ጥቁር ዶሮ አንደተሰመደው ሰማድረግ ተገዝቶ ተቀምጦ አህቴ አንደ ምንም አባብላ ከአናቴ ጋር ቤተል ቤተ ከርሰትያን ወሰደች። አንዲጸልዩልኝ ከአምልኮ በኋላ ወደ ኋላ ቀረን፤ ሌሎች የሚጸለዩላቸው ሰዎችም ነበሩ። የምትጸልይልን አህት

ከመጸለይዋ በፊት በንግግሯ መሃል “አንዳንዶቻችሁ ለእኛንንት የሚሰዋ ዶሮ ቤታችሁ አስቀምጣችሁ አንዲጸለይላችሁ መጥታችኋል” አለች። አኔም ይህን ስለማ በጣም ተናደድኩ። እህቴ ቀደም ብላ የነገረችት ነበር የመሰለኝ። ከወጣሁ በኋላ ደግሞ መንፈሱ “ቤተ ክርስቲያን ከዚህ በኋላ ከሄድሽ አሳብድሻለሁ” አለኝ። ከዚያን ቀን በኋላ ቤተ ክርስቲያን መሄድም ሆነ ማሰብ አልፈልግም ነበር። የሁልጊዜ ጥያቄዬ “በቃ መዳን አልቸልም ማለት ነው?” ነበር። ፈውስን የምፈልገው ግን ከጸሎት ወይም ቤተ ክርስቲያን ከመሄድ ውጪ ነበር።

ምዕራፍ 7
መናፍስት ጠሪው

በዚህ ሁኔታ እያለሁ መናፍስትን ከሚጠሩ ሰውዬ ጋር ተገናኘን! ከመናፍስት ጠሪው ጋር የተገናኘነው በዚህ ሁኔታ ነበር። መታመሜ እንደቀጠለ ረዘም ላለ ጊዜ አልጋ ላይ ተኝቼ እያለሁ አንድ የእናቴ ዘመድ የሆኑ ወደ ቤታችን መጥተው ለእናቴ አንዲህ አሏት... “ይህቺን ልጅ የሚያድኗት ሰዎች እግኝቻለሁ። ምልክትም ሰጥተውኛል... ጠይቋት ምልክቱም ማህፀኗን ትታመማለች።” እናቴም ብቻዬን በር ዘግታ አንድ ነገር አጠይቅሻለሁ ለምጠይቅሽ ጥያቄ ሳትደብቂኝ መልስ ከሰጠሺኝ የሚያድኑሽ ሰዎች እግኝቻለሁ “ማህፀንሽን ያምሻል አንዴ?” ብላ ጠየቀችኝ። አኔም “አዎ ያመኛል” ብዬ መልስ መስጠት አስከደቅተኝ ድረስ እያለቀሰኩ “እሁን እነዚህ ሰዎች ጋር ውሰጂኝ! እነዚህ ሰዎች ናቸው እኔን የሚያድኑኝ” እያልኩ

ጮህኩ። እንባዬን እንደጉድ እየወረድ ማልቀስ ማቆም አቃተኝ። የመጀመሪያዋን ጠንቋይ ለማግኘት ልቤ በጣም ቸኩሎብኝ እንደነበር በጣም ለመሄድ ቸኮልኩ። በእርግጥ ያድኑኛል አልኩ። ለማንም ሳልናገር ለረጂም ጊዜ በውስጤ ደብቄ የምስቃይበትን በሽታዬን ያወቁልኝ አውነትም በቃ ልድን ነው አልኩ! በጣም ጓጓሁ እስከማገኛቸው ቀኑ አልመሽ ሌሊቱ አልነጋ አለኝ። ቀጠሮ ተያዘና ይህን ነገር እምጥተው ለእናቴ የነገሯት ዘመዳችን ቤት መንፈሶቹን ለመገናኘት አዳራችንን ሄድን። ሰንገባ መጋረጃ ተጋርዶ ሰለነበር ከመጋረጃ ውስጥ ምን እንዳለ አላየሁም ነበር። ከመጋረጃው ውጪ ግን ሳር ተጎዝጉዞ ጫት ይቃማል፤ ቡና ተፈልቷል፤ ፈንዲሻ ነበር። ከዚህ ሌላ ደግሞ ጫቱ ተፈልቶ የጫቱ ውኃ (ሃውዛ) ነበር። ቡና ከተጠጣና ጫት ከተቃመ በኋላ እኩለ ሌሊት ሲሆን ለእያንዳንዱ ሰው በእጁ የሚይዘው ዕጽ ተሰጠና ዕጹ ከእጃችን እንዳይለይ ተነግሮን መብራት ጠፋ። መናፍስት ጠሪው ከመጋረጃው በውጪ በኩል ጥግ ላይ ተቀምጠው ነበር። እኛ ደግሞ በመጋረጃው ፊት ለፊት መሬት ላይ ተነጥፎ ነበር የተቀመጥነው። መናፍስት ጠሪው ቆመው ድግምት መድገም ጀመሩ። ድግምታቸውን ሲጨርሱ በጣም ብዙ ድንጋይ ከቤቱ ጣራ ላይ እንደ ዝናብ መንጠባጠብ ጀመረ። ከዛም ከመኪና ለየት ያለ የሞተር ድምጽ የሚመስል ሀይለኛ ድምጽ ለረጅም ጊዜ ከተሰማ በኋላ ቤቱ የሚፈርስ እስኪመሰለን ድረስ ከጣራው ላይ በመጋረጃው ትከክል ጣራውን እየሰነጠቁ መጋረጃው ውስጥ በየተራ ዱብ ዱብ አሉ! ብዙ ነበሩ! መሬቱ ላይ ሲያርፉም በደምብ ይታወቀን ነበር። ሰላም ካሉ በኋላ

ራሳቸውን አስተዋወቁ። በተለይ ሼክ እንበሶ የተባለው መንፈስ ዋነኛ ነበር። ገረምበሎ የሚባል ደግሞ አሽከራችን ነው የሚሉት መንፈስ ሁልጊዜ አብሮ ነው።

በዚህ ቀን ለመጀመሪያ ጊዜ ከመናፍሰቱ ጋር ተነጋገርን! ሼክ እንበሶ የተባለው መንፈስ በውስጤ ለማንም ያልተናገርኳቸውን መናገር ብፈልግ እንኳን ለሰው ለማስረዳት ቃል የማጣላቸውን የሕመም ስሜቶቹን ሁሉ በሚገርም ሁኔታና በሚገርም ቃላት ይገልጽልኝ ጀመር። ከበሽታዬ ይልቅ ብዙ ይጎዳኝ የነበረው የሚረዳኝ ለው አለመኖሩ ስለነበር ለው ሊረዳልኝ የማይችለውን ችግሬን የሚረዳልኝ በማግኘቴ በጣም ደስ አለኝ። ባልድንም እንኳን የሚረዳኝ ማግኘቴ ትልቅ ነገር ነበር ለአኔ። እንደምድንም ደግሞ ምንም ጥርጥር አልነበረኝም። በውስጤ በቃ እነኚህ ናቸው አኔን የሚያድኑኝ ብዬ ደመደምኩ በጣምም አመንኳቸው። መናፍሰት ጠሪው መንፈሶቹን ሲጠሩ ድግምት እንደሚደግሙ፤ ሲሄዱም በድግምት ነበር የሚመልሷቸው። ሲጠሩ መጥተናል አያሉ ነው የወረዱት፤ ሲሄዱም ደግሞ ሄደናል አያሉ በተመሳሳይ ሁኔታ በየተራ ጣራውን አያናጉት እና እያነቃነቁት ነበር የሚሄዱት። ከዚህ በኋላ የሚያድኑኝ እነሱ እንደሆኑ ተነግሮን ሌላ ቀጠሮ ይዘን ተመለስን። በየጊዜው ዘመዳችን ቤት አየሄድን መናፍሰቶቹን ለናነጋግር እናድር ነበር። ከርስትያኗ አሁኑ ግን ከወገኖች ጋር ሆና በጣም ስለኔ ትጸልይ ነበር።

አንድ አከላከል ልጄ ይታመምባት ስለነበር ልጅሽ ይድናል ተብላ ከኛ ጋር አብራ ማደር ጀመረች። የሚመጡት

መናፍሰቶች በጣም ብዙ ነበሩ። ነገር ግን በዋነኝነት የሚናገረው ሼክ እንበሶ የተባለው መንፈስ ነበር። አሱ ሲፈቅድ ወይም ጥያቄ ሲጠይቃቸው ነው ሌሎቹ የሚናገሩት። አልፎ አልፎ ጣልቃ ገብተው የሚናገሩ የተለያዩ መናፍሰት ደምጽ ይለማ ነበር። በሌት ደምጽ የምትምጣም ነበረች! ታዲያ ሼክ እንበሶ የተባለው መንፈስ ስለኔ ሲናገር እንዲህ አለ “እኛ አይደለንም በእርሷ ውስጥ ያለነው፤ ግን በእርሷ ውስጥ ካለው መንፈስ ጋር ልናስታርቃቸው ነው!” መናፍሰቶቹ ስለራሳቸው ሲናገሩ “እኛ ከመላዕክት በጥቂት ነው የምናንለው። እግዚአብሔር ለመላዕክቱ ሲናገር የሚተርፈውን ነው ለምተን ይዘንላችሁ የምንመጣው” ይሉን ነበር።

አንድ ምሽት ከመናፍሰቶቹ ጋር እየተነጋገርን ከመካከላቸው ከመጋረጃው ውስጥ ቅስስ ያለ ድምጽ ተለማ። ድምጹ ሌባ ሲለርቅ ተይዞ በፍርሃት መልስ እንደሚሰጥ አይነት ድምጽ ነበር! ሼክ እንበሶ የተባለው መንፈስ “ማነህ አንተ?” ብሎ ጠየቀው። “አኔ ሻንቆ እባላለሁ! በማህፀኗ ላይ እንቁላልን፤ ቤትን ለርተናል!” አለ። ለቀህ ለመሄድ የምትፈልገው ምንድነው ሲባል ጥቁር ዶሮ ከመጣልኝ አለቃለሁ ብሎ ቀን ቀጥሮ ሄደ። በተባለው ቀን ጥቁር ዶሮ ይዘን ሄድን። የሚገርመው ነገር ዶሮዋን ማንም ሳይነካት ጠዋት ሞታ ተገኘች። ብዙ ጊዜ ዶሮ ሲሞት አይቻለሁ ነገር ግን መንፈሱ ከተናገረው ነገር ጋር እንደ አዲስ ይህንን በማየቴም የዳንኩ መስሎኝ ነበር። በሽታዬ ግን ለውጥ አልነበረውም። መናፍሰቶቹ በሚጠሩ ጊዜ፤ ሌላ ጊዜ የማልተኛው ከመጠራቸው ከጥቂት ደቂቃዎች በፊት መተኛት

ጀመርኩ። አነርሱም “አታዩም አኛ ስንመጣ የምትተኛውን አንቅልፍ! አኛ ነን የምናድናት” እያሉ ይፎከሩ ነበር። በማህፀኗ ውስጥ ያለሁት አኔ ነኝ ብሎ የነበረው መንፈስ ሻንቆ ጥቁር ዶሮ ካገኘሁ አለቃለሁ ያለው አንዳልሆነ ምንም አንዳልተሻለኝ ሲነገረው “አኔ መልዕክተኛ ነኝ! ተልኬ ነው! ከኔ በላይ አሉ!” አለ። ሼክ አንበሶ የተባለውም መንፈስ ቀጥሎ “በአርሷ ውስጥ ያለው ከአያት ከቅድመ አያት የመጣ ውቃቢ አምላክ ነው። አያቶቿ (ቤተሰቦቿ) ያስለመዱትን የተቋረጠውን ማድረግ አለባት!” አለ። እሱም ረቡዕና ዓርብ ቡና ማፍላት፣ በዓመት አንዴ በግ ማረድና መንፈሱ የሚፈልገውን (የሚያዘውን) ልብስ ስብሶ አሱን መካደም ነው ተባለ።

በጣም ልሰማው የማልፈልገውን ነገር ነበር በዚህ ሴሊት የሰማሁት። በጣም አዘንኩ! መታሰር እንደሆነ ገባኝ! እንደኛ ኳስ ተጫዋች መሆኔ ሁለተኛ ደግሞ ከኢትዮጵያ ውጪ ለመውጣት በጣም ፍላጎት ስለነበረኝ አየፈራሁ እንዲህ ባይሆን መንፈሱ የሚፈልገውን ነገር ተስጥቶት ጠቅላላ ቢተወኝ ነፃ መሆን ብቸል ብዬ ጠየቅኩ። መንፈሱም “እንደሱ ከሆነ የምትፈልገው ብዙ የሚያስፈልግ ነገር አለ” አለኝ። የምናዛችሁን ካደረጋችሁ በኋላ ቤታችን መጥታችሁ ነው የምታናግሩን አሉ። ይዘን መሄድ የሚገባን ነገርም ተነገረን። ብዙ ነገር ነው ያዘዙን በትክክል የማስታውሰው ግን የአህል ዘር የተባለ አንድ ላይቀር (ከአህል ዓይነት ሁሉ) በአጅ በወፍጮ ተፈጭቶ ከየአንዳንዱ የአህል ዓይነት ሦስት ሦስት ጥቢኛ፣ ቡና፣ ጥቁር ዶሮና አረቄ ነበር። ይህን ካደረግን በኋላ ደግሞ ቤት ተመልሰን ስንገባ በግራ

ከንዴ ውስጥ ተስንጥቆ መቀበር ያለበት መድኃኒት አለ አሉን። ቤት ገብተን መድኃኒቱ በከንዴ ውስጥ ከተቀበረ በኋላ ያን ጊዜ ቤታችሁ አንገባለን አሉን።

ከዚህ በፊት መናፍስቶቹ እከስቴ ቤት አስጠሩን ብለውን እከስቴ ቤትም ማስጠራት ጀምረን ነበር። አኔና አናቴ ብዙ ጊዜ አኛ ቤት እንዲመጡ ጠይቀናቸው ነበር። አንድ ቀን ግን አኛ አናንተ ቤት ስሟን ጠርቶ፤ ያቺ ቅድስት (ክርስቲያኗ አህቴን) እያለች መግባት እንችልም ብለውን ነበር። አሁን እንገባለን ማለታቸው በጣም ደስ አስኘኝ።

የተባለው ቀን ደርሶ ያዘዙትን ጥቢኛ ለመጋገር ቤት ውስጥ ትርምስ ነበር። የተባለው ሁሉ ተዘጋጀና ወደ ቤታቸው እንደታዘዘነው ጉዞ ጀመርን። ቤታችን የሚሉት ቦታ ዮሴፍ ቤተ ክርስቲያን መቃብሩን እልፎ ወደ ውስጥ ብዙ የአግር መንገድ ከተሄደ በኋላ የሚገኝ ዋሻ ነው። አጠገቡም ወንዝ ነገር እንደነበር ትዝ ይለኛል። ጠምዘዝ ያለ ሁለት ከፍል እንደመሆን ያለ ዋሻ ነው። ዋሻው ውስጥ ስንገባ በጣም ብዙ ድምጽ የወንድም የሴትም ይሰማ ነበር። ቤት ውስጥ ሲጠሩ ጎረቤት እንዳይሰማ አየተባለ ቀስ ብለው ነው የሚናገሩት አዚህ ግን በጣም እየጮሁ በነፃነት ነበር የሚናገሩት። በጣም ያስፈራ ነበር። አንኳንስ የብዙ መናፍስት ድምጽ የአንዱ ድምጽ አንኳን በጣም የሚያስፈራና የሚረብሽ ነው። ቡናው ከተጠጣ የጠየቁት ጥቢኛና ዶሮ ሌላውንም ሁሉ ከወስዱ በኋላ የሚሉትን ብለው በከንዴ ውስጥ የሚቀበረው መድኃኒት እንደተዘጋጀና “ከዚህ እንደሄዳችሁ እንደነገርናችሁ በግራ ከንዴ ስንጥቃችሁ ቅበሩ

ይህን ካደረጋችሁ በኋላ ጥሩን ቤታችሁ የምንገባው ይህን ካደረጋችሁ ብቻ ነው!” አሉን።

ከአነሱ ጋር ብዙ ስለቆየን መሸቶ ነበር። ጊዜው ደግሞ በምሽት ታክሲ የማይገኝበት ጊዜ ነበርና ታክሲ አናገኝም ብለን ሲጋን። መናፍስቱም “በሉ አትፍሩ እኛ አንሸኛችኋለን ትገባላችሁ” አሉን። አኔን ግን ቤት አስክደርስ ድረስ ወደ ኋላ ፈጽሞ ዞር ብዬ አንዳላይ ቀጥ ብዬ አንድሄድ ተነገረኝ። ከዋሻው ወጥተን የሴፍ ቤት ክርስቲያን መቃብሩን እልፈን ግቢው ውስጥ ሜዳ አካባቢ ስንደርስ በጣም ኃይለኛ የሆነ ድምጽ ከሰማይ ተሰማ። በጣም እስፈሪ ድምጽ ነበርና ሁላችንም ደነገጥን! መናፍስት ጠሪው ግን አልደነገጡም ነበር። ወዲያው አንሸኛችኋለን ስላሉ መሸኘታቸውን የሚያረጋግጥ ምልክት ሲሰጡን ነው ብለው አረጋጉንና መንገድ ቀጠልን። ዋና መንገድ ጋር ስንደርስ አንድ ባለ ታክሲ መጣና በቀጥታ ሰፈራችን እንዲያደርሰን ሲጠየቅ እንደሚያደርሰን ነግሮን ታክሲ ውስጥ ገባን። የሚገርመው በዚያን ጊዜ በዛን ምሽት እያቆራረጡ ለመሄድ አንኳን ታክሲ አይገኝም ነበር! የሆነው ነገር ለኔ በመንፈሶቼ የበለጠ አንዳምን አደረገኝ፤ የሚሉትን ነገርና የሚሆነውን በጣም ነበር የምከታተለው።

ምዕራፍ 8

የጨለማ እንግዶች

ለመጀመሪያ ጊዜ ቤታችን መናፍስቶቹ ተጠሩ። ከመጠራታቸው በፊት የሚደረገው ዝግጅት እንዲህ ነው። መጋረጃ ተሰይሞ ይጋረዳል። በመጋረጃው ውስጥ ብርቱካንና

ሙዝ፣ ያልተከፈተ አረቄ፣ ድፍን አስር ብርና መስታወት ይቀመጣል። የመስታወቱ ትርጉም አስክ ዛሬ ድረስ ባይገባኝም መስታወት ከሌለ አይጠሩም። መስታወት ከሌለ ስባሪ መስታወት ተፈልጎ መጋረጃ ውስጥ የግድ መቀመጥ ነበረበት። ከመጠራታቸው በፊት ጫት ይቃማል፤ ሳር ተጎዛጉዞ በናይፈላል፤ በጎን ደግሞ ጫቱ ተፈልቶ የጫቱ ውሃ (ሃውዛው) ለመናፍስቱ መጋረጃው ውስጥ ይቀርባል። ፈንድሻ ተቆልቶ ሰንደልና ዕጣን ይጨሳል። መናፍስቶቹ ሲመጡ ብሩን ይወስዱታል አረቄውን ይጠጡታል ሙዝና ብርቱካኑን ለኛ ያከፋፍሉናል።

ቤት አንደገባን ከላይ የጠቀስኳቸው ነገሮች ሁሉ ተሟልተው መድኃኒቱ በግራ ከንዴ ውስጥ ከተቀበረ በኋላ ጥሩን ስላሉ መናፍስት ጠሪውና ዘመዳችን መድኃኒቱን በከንዴ ውስጥ ለመቅበር ሲዘጋጁ በጣም ስለፈራሁ “በከንዴ ውስጥ እንዲቀበር አልፈልግም” አልኳቸው። ፈቃደኛ አለመሆኔን ሲያዩ መናፍስት ጠሪው በንቅሳትም መልክ ማስገባት ይቻላል ብለው በግራ ከንዴ ላይ በመስቀል ምስል መድሐኒቱን በንቅሳት አደረጉልኝ። ንቅሳቱን አድርገው ሲጨርሱ መናፍስት ጠሪው መንፈሶቹን ለመጥራት ድግምታቸውን መድገም ጀመሩ።

እንደተሰመደው በጣም ብዙ ድንጋይ ከጣራው ላይ ተንጠባጠበ። የሞተር ድምጽ ከተሰማ በኋላ ሌላ ጊዜ እንደሚያደርጉት ጣራውን እየሰነጠቁ ቤቱ የሚፈርስ አስከሚመስለን ድረስ በተጋረደው መጋረጃ ውስጥ መጥተናል አኔ አከሌ ነኝ እያሉ በየተራ ስማቸውን አየተናገሩ በመጋረጃው ውስጥ ዱብ ዱብ እያሉ ወረዱ። አስከዚህ ቀን ድረስ አኔና አናቱ

ብቻ ነበርን ዘመዳችን ቤትም ሆነ እከሉቴ ቤት ከመንፈሶቹ ጋር ለመገናኘት የምንሄደው። አሁን ግን እብዛኞቹ እህቶቹና ወንድሞቹ አብረውን ነበሩ። በዚህ ምክንያት መንፈሶቹ እናቴን እግዚአብሔር የለም የሚባልበት ጊዜ ለለነበር እንቺ እድለኛ ነሽ ዛሬ ለው እግዚአብሔር የለም በሚልበት ጊዜ ያንቺ ልጆች እግዚአብሔርን ያምናሉ ይሏት ነበር። እውነትም ከመላእክት በታች ለኛ የተለጡ ናቸው የሚለው ሃላብ በውሰጤ ገባ! ይሄ ሁሉ ሲሆን ግን የሁላችን ታላቅ የሆነው ወንድሜ ከኢትዮጵያ ወጥቶ ለለነበር እርሱና እባቴ መናፍሎቶቹን በምናለጠራ ጊዜ አልነበሩም።

ፔክ እንበሶ የተባለው መንፈስ ንግግሩን ሲጀምር “ቅድም ሸኘናችሁ!” ብሎ መሸኘታቸውን ካረጋገጠልን በኋላ የእያንዳንዳችንን ለም እየጠራ መጋረጃ ውስጥ ከቀረበው ሙዝ ወይም ብርቱካን ይለጠን ነበር። ልክ ለማችንን ሲጠራ ብርቱካን ወይም ሙዝ እላያችን ላይ እናገኛለን። ቤታችን በመምጣታቸው በጣም እድለኞች እንደሆንን ቆጠርነው። ከሄዱ በኋላ ደግሞ የወደቀውን ያህል ድንጋይ ባናገኝም (የሚጥሉት ድንጋይ እብዛኛው አይገኝም) ያገኘነውን ያህል እንሰበሰብና በረከት ነው ለለምንባል ቡሃቃ ውስጥ እንከተው ነበር።

ምዕራፍ 9
ጠቋር አባ ጉሌ

በዚህ ሁኔታ በተለያየ ጊዜ መናፍሎቶቹን እያለጠራን ከቆየን በኋላ እንድ ሌሊት እንዲህ ሆነ። መንፈሶቹ ተጠርተው

እየተነጋገርን ድንገት እንድ መንፈስ ከጣራው ላይ በተመሳሳይ ሁኔታ መጣ ። የዚህ መንፈስ ድምጽ ከሌሎቹ እለከዛን ምሽት ከለማናቸው የመናፍሎት ድምጾች ለየት ያለ ነበር። ለመናፍሎት ጠሪውም እዲስ ነገር ለለነበር እላቸውም ደንግጠው ነበር። መንፈሱም “እኔ ጠቋር አባ ጉሌ ነኝ! ከእባትሽ ወገን ከእያት ከቅድመ እያትሽ የመጣሁ ነኝ። በእንቺ ውስጥም ያለሁት እኔ ነኝ!” አለኝ። ቤተሰቦቹ በዓመት በዓመት ይገብሩለት የነበረው እንደተቋረጠበት ተናግሮ እኔን ከልጆች ሁሉ መሃል ለይቶ እንደመረጠኝ ተናገረ።

ይህ መንፈስ “እኔ ከርስቲያን ነኝ! ማርያምን ተላላሚ ነኝ! ግጤን ማርያምን እላለማለሁ” እያለ በተደጋጋሚ ይናገር ነበር። ይህ መንፈስ የያዛቸው ለዎች እድለኞች ናቸው ሃብታም የሚያደርግ መንፈስ ነውም ተባለለት። የኔ የውሰጥ ፍላጎቴ ግን ከዚህ ነገር ነፃ መሆን ብቻ ነበር። ታዲያ እንዲደረግለት የሚፈልገውን ሲጠየቅ እኔ ራሴን ለይቼ እርሱን እንዳመልከው እንደሚፈልግ ተናገረ። ወደዚህ ነገር የገባነው ጨርሶ እንዲለቀኝ ነበር። ገና እንዳመልከው መፈለጉ በጣም ተለፋ አስቆረጠኝ።

አሁንም እየፈራሁ ለመላቀቅ በቂ ምክንያት ሊሆን የሚችል መለሎኝ ከኢትዮጵያ ውጪ መሄድ አፈልጋለሁ ብዬ ተናገርኩ። መንፈሱም “ውጪም ማድረግ ይቻላል ቀላል ነው! ቀኑን ጠብቆ የሚፈልገውን ልብስ ለብሶ ቡና ማፍላት ነው” ብሎ በድጋሚ ተናገረኝ። ውስጤ ግን ይህንን ማድረግ አልፈለገም። የሁልጊዜ ጥያቄዬ... ከዚህ ነገር ጨርሶ መላቀቅ አይቻልም? ነበር። በዚህ ሁኔታ በየጊዜው መናፍሎቶቹን

እያስጠራን ብዙ ከነሱ ጋር አሳለፍን። አንድ ጊዜ በአኔ ውስጥ አለሁ የሚለው መንፈስ ጠቋር ቤተሰቦቼ ሲያርዱለት የነበረውን (ያስለመዱትን) በግ አንድናርድሰትና ደሙ በዕቃ ተደርጎ አንዲቀርብለት አዘዘንና ተለያየን። አናቴም አሺ ብላ ይታረድ የነበረውን በግ መልኩን (ቀለሙን) ለማስታወስ ሞከራ ተናገረች (አሁን አላስታውስውም)። አኔ ደግሞ ሌሊት በሕልሜ አንድ በግ አየሁ። አናቴ ካለችው ጋር ግን ተመሳሳይ አልነበረም። ታዲያ ደሙን ማቅረብ በነበረብን ቀን በጉን ስመግዛት ከአናቴ ጋር አብረን ሄድን። በሕልሜ ያየሁትን በግ አዛ አገኘነው። አናቴ ነው ብላ ያስበችውን በግ መፈለግ ጀመረች። አኔ ግን በሕልሜ ያየሁት በግ ይሄ ነው አልኩ። አናቴ የበጉን ቀለም አርግጠኛ መሆን ስላቃታት፤ የተባለውን በትክክል ካላቀረብን ደግሞ ብዙ ችግር ስለሚመጣ አኔ በህልሜ ያየሁትንም አናቴም ነው ብላ ያስበችውን ሁለት በጎች ገዝተን መጣን።

መሸቶ አንደተለመደው መናፍስቶቹ ተጠሩ፤ ጠቋር የተባለው በአኔ ውስጥ አለሁ የሚለው መንፈስ ከመጋረጃው ውስጥ አረቄ ቀድቶ ለመናፍስት ጠሪው ስጠና ለኔ አንዲሰጠኝ ነገራቸው ልክ አረቄውን ስጠጣ በኔ ውስጥ አንደሚመጣና አዕምሮዬን ወስዶ በኔ አንደሚናገር ተናገረ። አኔ ግን በጣም ስለፈራሁ መጠጥ ጠጥቼም ስለማላውቅ ትንሽ ቀምጼ አንቢ አልኩ። መንፈሱም በጣም ተናደደብኝ። አሷ አትፈልገኝም። አታስቀርበኝም አለ፤ ከዛም አሁን እኛ አንሄዳለን፤ ስንሄድ መብራት አብሩና በጉን አርዳችሁ ደሙን መጋረጃው ውስጥ አቅርቡልን አሉን። አናቴም ለመናፍስቶቹ የበጉን ቀለም

አርግጠኞች ስላልነበርን ሁለት በጎች አንደገዛን ነገረቻቸው። መንፈሶቹም ለልጆችን ያላየናት ነው ትክክል ብለው አኔ በሕልሜ ያየሁት በግ አንዲታረድ ተወስኖ አንደተለመደው ሄደናል አያሉ ሄዱ።

አንደታዘዝነው በጉ ታርዶ ደሙ መጋረጃው ውስጥ ቀረበና ተጠሩ። ደሙን ምን አንዳደረጉት በትክክል አላስታውስም። ነገር ግን በጣም መንፈሶቹ ተቆጥተው የሚያስፈራ ሌሊት ነበር። መናፍስት ጠሪው ተንበርክከው ብዙ ከስመኑ በኋላ ነበር ቁጣቸው የበረደው። ከዚህ በኋላ ሰውዬው መናፍስቶቹን ለመመለስ ድግምታቸውን አየደገሙ ሁሉም ሄደናል አያሉ ድምጽ እያሰሙ ከሄዱ በኋላ “መብራት አብሩ ሄደዋል” ብለውን መብራት ሲበራ ተቆጥቶ ከመጋረጃው ውስጥ አንድ ድምጽ “አኔ አለሁ መብራት አጥፉ!” አለ። ጠቋር የተባለው መንፈስ ነበር። መናፍስት ጠሪው በጣም ደንግጠው ምን ይሻላል ሲሉ አኔ ከርስቲያን ነኝ በአስላም ድግምት አልሄድም አላቸው። ከብዙ ልመናና ጭንቅ በኋላ ሄደ።

ይህ መንፈስ አንዳንድ ጊዜ ከሌሎቹ መናፍስቶቹ ጋር አየተነጋገርን አያለን ድንገት ግሸን ማርያምን ተሳልሜ መጣሁ አመለሳለሁ ብሎ ይሄድ ነበር። ትንሽ ቆየት ብሎ ይመጣና ደግሞ ተሳልሜ መጣሁ ይለን ነበር። በጣም ሲያመኝ ደግሞ የማርያምን ሥዕል (ጌታ ኢየሱስን አቅፋ) በግድግዳው ጥግ ላይ ወርቃማ በሆነ ብርሃን በጨለማ ውስጥ ያሳየኝ ነበር። ያንን ሳይ ለጊዜው የሚያመኝ ለቀቅ ያረገኝና ከጥቂት ጊዜ በኋላ ደግሞ በሽታዬ ይመለስብኝ ነበር። ግሸን ማርያምን አንደሚላለም ከርስቲያን አንደሆነ አየደጋገመ ነበር የሚነግረን።

ምዕራፍ 10
የከፋት እጆች

አባቴ በዚህ መካከል ከስምንት ዓመት በኋላ ከአስር ቤት ተፈቶ ወደዚህ አምልኮ ከአኛ ጋር ተቀላቀለ። አሁንም መታመሜ ቀጠለ። በየጊዜው በጣም የተለያዩ መድኃኒቶች ይለጡኝ ነበር። መናፍቅዎቼ ስሰውየው አየነገሯቸው ብዙ ቅጠላ ቅጠልና ስራ ስር ያመጡልኝ ነበር። ስውየው ደግሞ ያላገኙት ቅጠል ወይም ስራ ሥር ካለ መንፈሶቹ አኛ አናመጣለን ይሉ ነበር። ከቅጠሎቹ መሃል ሁለቱ የምጠመቅባቸው ወይም የምታጠብባቸው ነበሩ። በጣም የሚገርመው ከምጠመቅባቸው ቅጠሎች አንዱ በቀዝቃዛ ውሃ ተዘፍዝፎ ያድርና በጣም በማለዳ ተነስቼ ውጪ በብርድ ቅጠሉ ተዘፍዝፎ ባደረበት ውሃ አጠመቅ ወይም አታጠብ ነበር። ሁለተኛው ቅጠል ደግሞ ይቀቀልና በቀን ውጪ በፀሐይ ቅጠሉ በተቀቀለበት መቅ ውሃ አጠመቃለሁ።

በአንገቴ ላይ የሚደረጉ ብዙ ከታቦች ነበሩኝ። በማንኛውም ጊዜ ከቤት ከወጣሁ የምታጠንበት ስራ ለር ተሰጥቶኛል። ሳልታጠን መውጣት አልችልም ነበር። የሚሰጠኝ መድኃኒት አንዳይረክስ ደግሞ ወፍጮ ወይም መቀጫ ላይ መቀመጥ አንደማልችል ተነግሮኛል። በአንገቴ ላይ ያለው ከታብ ውሃ ከነካው ይረከሳልም ተብያለሁ። በግ በሚታረድበት ጊዜ ደግሞ በዛ አካባቢ አንዳልገኝ ደም ሲፈስ ማየት አንደሌለብኝ ተነግሮኛል። መድኃኒት ነው አየተባልኩ

የበላኝቸውና ተበጥብጠው የጠጣኝቸው የቅጠላ ቅጠልና የሰራ ለር አይነቶች ከመብዛታቸው የተነሳ ጭንቅላቴ ከጥቅም ውጪ የሚሆን፤ የማብድም ይመስለኝ ነበር።

ይህ ሁሉ ላይበቃ አንድ ጊዜ መድኃኒት ለመስራት የአህያ ስጋ ተፈልጎ መምጣት አለበት ተባለ። አንድ ጓደኛዬ በጣም ያዝንልኝ ነበርና ይህን ሲሰማ የሞተ አህያ እንደምንም ብሎ ፈልጎ አምጥቶ በዛ መድኃኒቱ ተሰርቶ ተሰጠኝ። በሽታዬ ምንም መፍትሄ አላገኘም ነበርና በሌላ ጊዜ መንፈሶቹ ተጠርተው በተለይ እናቴ “ይቺ ልጅ አልተሻላትም ምን ይሻላል?” ብላ ስትጠይቅ ሼክ አንበሶ የተባለው መንፈስ “ከጠቋር ሌላ በውስጧ ያሉ ተራ መናፍስት በጣም ብዙ ስለሆኑ ማህፀኗንም እንድትድን በማሃላችን መጋረጃ ውስጥ ገብታ ጸሎት ማድረግ አለብን” አሉ። አንኳንስ በመካከላቸው መጋረጃ ውስጥ መግባት ከመጋረጃው ውጪ ሆኖ ከነሱ ጋር መነጋገር በጣም የሚያስፈራ ነው። ምርጫ ግን አልነበረኝም። በጣም የሚገርመኝ ብዙ ጊዜ ተስፋ አየስጡን ይህን ብታደርጉ ትድናሰች እያሉን ያደረግናቸው ነገሮች ሁሉ በሀይወቴ ምንም ለውጥ አንዳላመጡ አያየሁ ሁሉም ስው ጥያቄ ሲፈጥርበት አኔ ምንም ጥያቄ አልነበረኝም። ፈጽሞ አልጠራጠራቸውም ነበር! በጣም ነበር የማምናቸው! አንደውም ሌሎች ሲጠራጠሩ ስለማ በጣም ነበር የምናደደው። ማንም ስው አውነትን ይዞም ቢሆን ስለ መናፍቅዎቼም ሆነ ስለ መናፍስት ጠሪው የማይሆን ነገር (negative) አንዲናገሩ አልፈልግም ነበር። በየጊዜው የተናገሩትን ነገር አየቀየሩ ሌላ የሚያጓጓ ተስፋ ነበር የሚሰጡኝ። ስውጥ ግን አልነበረኝም።

ባሉት መሰረት በመጋረጃው ውስጥ ከመናፍስቱ መሀል ገባሁ። ያው በጨሰማ ነው። በዛም ላይ ዓይኖቼን ጨፍኜ ነበር። ብዙ መናፍስቶች ነበሩ። አጆቻቸውን በእኔ ላይ ጭነው በተሰያዩ ድምፅ በልሳን ይናገሩ ነበር። አጆቻቸው በእንድ መዳፍ ላይ ተራርቀው የተቀመጡ ለስት ጣቶች ነበሩአቸው! ሲነኩኝ እንደ ሰው ስጋ ሳይሆን ሙልጭልጭ የሚል አይነት ስጋ ነበር የሚሰማኝ። በልሳን አየተናገሩ አረቄና ሃውዛውን አየተነገጩ በግንባሬ ላይ ያለማቋረጥ በየተራ ይተፉብኝ ነበር። በዚህ ጊዜ ሃውዛውንና አረቄውን በአፍንጫዬ ከተውብኝ ጸለይን ብለው ከመጋረጃው ውስጥ አስወጡኝ።

ከዚህ በኋላ በጣም ታመምኩ! የነበረኝ በሽታ በአጥፍ ጨመረብኝ! በዚህ ጊዜ ትምታለች ተብዬም ተጠብቄ ነበር። ምግብ መብላት አቆምኩ። በጣም ይርበኛል ምግብ ሲመጣልኝ ግን ወዲያው ያጠግበኛል። ምግቡን አመልሳለሁ። አንዳንዴ ሲርበኝ ሙዝ አወዳለሁ ሙዝ አንኳን ልብላ ብዬ ጠይቄ ሲመጣልኝ ሙዙን እንደምንም ከላጥኩት በኋላ የራሴ እጅ ከእኔ ቁጥጥር ውጪ በኤሌክትሪክ እንደሚለራ ይሆንብኛል። እጄ በራሱ ወደ አፌ ልከ ሰው እንደሚያጎርሰኝ ሆኖ ይመጣና ሙዙ አፌ ጋር ሲደርስ ሌላ ሰው እንደሚወረውረው ሙዙን በራሴ እጅ ወርውሮ ይጥልብኛል።

በዚህ ሁኔታ ብዙ ቀን ምግብ ሳልበላ ቆየሁ። እንደአጋጣሚ ሆኖ ከጎረሰኩ ደግሞ ለሰላሳው ምግብ አፌ ውስጥ እንደማይታኝከ ጠንካራ ሆኖ ይለወጥብኛል። ከዚህ የተነሳ ቀስ ብዬ ጣቶቼን ከትቼ ምግቡን ከአፌ አወጣዋለሁ። ብዙ ጊዜ

የምተኛው አንቅልፍ ሰላም ስላልሆነ እንደአጋጣሚ ሆኖ ለትንሽ ደቂቃ የሰላም አንቅልፍ (ጤናማ አንቅልፍ) ከተኛሁ በተመላላይ ሁኔታ የራሴ እጅ መጥቶ ግንባሬን ነቅንቆ ሰው እንደሚቀሰቅስ ቀስቅሶ ያስነሳኛል።

የማደርገው ነገር ሁሉ ደግሞ በህልሜ ይሁን በአውኔ ስመለየት በጣም እቸገር ነበር። በተሰይ መጻዳጃ ቤት ለመጠቀም ይዘውኝ ሄደው በህልሜ ሊሆን ይችላል እያልኩ ለብዙ ጊዜ እያሰብኩ አቆያለሁ። ነገሬን ብዙ መግስጽ ስለማልችልም ለመጠየቅም እፈልግና እፈራሰሁ! ምርጫ ሳጣ ነው በህልሜም ቢሆን በቃ ይሁን ብዬ የምጠቀመው። በሕይወቴ እያለፈ ያለው ነገር በጣም አስጨናቂና ተስፋ አስቆራጭ ነበረ።

ምዕራፍ II

የአከስቴ ምርቃት

ከርስቲያኗ አህቴ ባገኘችው አጋጣሚ ሁሉ “አጋንንት አጋንንትን እያወጣውም የባሰ ነው መንፈሱን የምታዋህዱባት” እያለች ትናገር ነበር። የሚሰማት ግን ማንም አልነበረም። መንፈሱ ቤተ ክርስቲያን ከሄድሽ አሳብድሻለሁ ስላለኝ ሌላ መፍትሄ ሳስብ የተሻለ መናፍስት ጠሪ ወይም ጠንቋይ አንጂ ልቤ አንድም ቀን ቤተ ክርስቲያን ለመሄድ አስቦ እያውቅም። ከርስቲያኗ አህቴ አንኳን አጠገቤ በአካባቢዬ እንድትኖር እልፈልግም ነበር። ታምሜ ተኝቼ ገና ግቢ ውስጥ ሳትገባ እየመጣች እንደሆነ አውቃለሁ። ትመጣለች፤ እኔ ጋር እንዳታስገቧት ብዬ አስቀድሜ አናገር ነበር።

በመጋረጃው ውስጥ ከመንፈሶች ጋር ገብቼ ከወጣሁ በኋላ አናቴ የምሞት ስለመሰላት መናፍስት ጠሪውን ልትጠራ ወደ ቤታቸው ሄደች። ይዛቸው መጥታ አንደተለመደው መናፍስቶቹን አስጠርተን በጣም አንደባሰብኝ ተነገራቸው። በአኔ ውስጥ አለሁ የሚለው መንፈስ ጠቋር “ከአባትሽ ወገን ስለሆነ የመጣሁት ወደ አገር ቤት ሄደሽ መሾም አለብሽ” አሰኝ። አባቴ አንድ አህትና ሦስት ወንድሞች ነበሩት። አከስቴ ይህንን መንፈስ ከልጅነታቸው ጀምረው ሳይፈልጉ አምልከውታል። ከዋናው ቤታቸው በስተጀርባ ለመንፈሱ ተለይቶ ጎጆ ቤት (የሳር ቤት) ተሰርቶለታል። የተባልኩትን ላለማድረግ ወይም አንቢ ሰማለት ምርጫው አሁንም አልነበረኝም። ከፊቴ የሚጠብቀኝ ሞት ነበር።

ቀን ተወስኖ ሰው አንዲያደርሰኝ ተደርጎ አከስቴ ጋር ወደ አገር ቤት ሄድኩኝ። አባቴም ከጥቂት ቀናት በኋላ ከአንድ ዘመድና ከጓደኛዬ ጋር መጣ። በሌላ ቀን ደግሞ መናፍስት ጠሪው ቤቱን መንፈሱ አየመራኝ መጣሁ ብለው መጡ። ሲመሽ ጎጆ ቤቱ ውስጥ ቡና ተፈልቶ የሚደረገው ነገር ሁሉ ከተደረገ በኋላ መናፍስቶቹ ተጠሩ። መንፈሱ በአከስቴ ውስጥ መጥቶ አንደሚመርቀኝ ለአርሱ አንደምለይ ተናገረኝ። አንዳለውም የአከስቴን አዕምሮ ወስዶ መናገር ጀመረ። ቡና አንድጠጣ አከስቴ ሰጡኝ፤ በአዕምሮአቸው ግን አልነበሩም! በዚህ ምሽት የተደረገውም ምንም ለውጥ በሕይወቴ አላመጣም። አከስቴ ጋር ወር የሚሆን ጊዜ ነበር የቆየሁት። በጣም ስለምፈራ ከአከስቴ ጋር ነበር የምተኛው። ታዲያ ሌሊት ሌሊት ሰው ሁሉ ከተኛ

በኋላ አንቅልፍ ስለማይወስደኝ ግቢው ውስጥ ዘፈን ሲዘፈን አሰማለሁ ብዙ ሰዎች ተሰብስብው ነው የሚዘፍኑት። በጣም አፈራና አከስቴን ቀስቅሼ ሰጠይቃቸው ዛፎች ናቸው ተያቸው ይሉኛል። በጣም አሰፈሪና ፈፅሞ የማልፈልገው ነገር ውስጥ አየገባሁ ስለነበር እዛ ከነበሩ ቤተሰቦች መካከል የምቀርባቸውን ሁለት ሰዎች ቀስ ብዬ ከዚህ ነገር ፈጽሞ መላቀቅ አይቻልም ወይ? ብዬ ጠየኳቸው። የጠየኳቸው በተሰያየ ጊዜ ለየብቻቸው ነበር። የሁለቱም መልስ አየፈሩ መላቀቅ አንደማይቻል አንደውም መንፈሱ ከዚህ ሁሉ ልጅ አኔን መምረጡ እድሰኛ መሆኔን ነገሩኝ።

በዚህ ጊዜ አሁኔ በጣም ስለኔ ታጸልይ ነበር! አዲስ አበባ ተመልሰን አንደገና መናፍስቶቹን ማስጠራት ጀመርን። ነገር ግን ሰውየው መንፈሶቹን ለመጥራት ድግምታቸውን ሲደግሙ አንደበፊቱ ወዲያው አይመጡላቸውም ነበር። አንዳንዴ የተሰመደውን የሞተር ድምጽ ሰረጅም ጊዜ አሰምተው ቤት ውስጥ ግን መግባት አይችሉም ነበር። በሌላ ጊዜ ሆኖላቸው ሲመጡ ባሰፈው መርከባችን ተሰብራብን ነው የቀረነው ይሉን ነበር። ሚስጥሩ ግን መንፈሶቹ የሚጠሩበትን ቀን አሁኔ ስትሰማ ወገኖች አቤት አያመጣች ታጸልይ ስለነበር ነው። መናፍስት ጠሪው ቤታችን አንደበፊቱ መምጣት አቆመ። የኔ በሽታ ግን ለውጥ አልነበረውም አንደውም አየባሰብኝ ሄደ።

ቤት ውስጥ ሁሉም መንፈሶች ያሉን አንዱም ነገር ስላልሆነ ብዙ ጥያቄ ነበራቸው። ለመናፍስቶቹ የነበራቸው አምነት ጠፋ። አኔንም “በቃሽ በሽታሽ ለውጥ የለውም! ሌላ

ነገር ደግሞ ሞከሪ። ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ሂጂ" ይሉኝ ነበር። አድናለሁ ብዬ የታመንኩበትና ተስፋ ያደረኩት ነገር ላይሆን ቀረ። በዚህ ሁኔታ ከመናፍስት ጠሪው ጋራ ተለያየን። ከመንፈሶቹ ጋር ከተለያየን በኋላ ቤታችን ውስጥ ሰላም አልነበረንም፤ አርስ በርሳችን በጣም አንጨቃጨቅ ነበር አንዳችን ለአንዳችን ቅን የሆነ መልስ አንመልስም ነበር።

ከዚህ በኋላ ብዙ ሳይቆይ አንድ ሴትዬ ለአባቴ በጣም አዋቂ የሆኑ ሰው አሉ ብለው ነግረውት ይዘውኝ ሊሄዱ ቀጠሮ ያዙና ወደ አንድ ወንድ ጠንቋይ ቤት፤ የባህል መድኃኒት በሚል ስም ፈቃድ አውጥተው በግልጽ የጥንቆላ ሥራ ወደሚሰሩ ሰውዬ ቤት አባቴ ከሴትዬ ጋር ይዞኝ ሄደ። ለንገባ ቤትም ግቢም ውስጥ በጣም ብዙ ሰው ነበረና ሴትዬ ስለኔ ቀድመው ለጠንቋዩ ነግረዋቸው ስለነበር አንደገባን እሷ ናት ተብሎ ተነገራቸው። ገና ሲያዩኝ የአርሷ ከባድ ነው! ከባድ ነው! እኔ አልችለውም ብለው ወዲያው መለሱኝ። ከዚህ በኋላ ተስፋ ቆርጬ አንዴ ስታመም ስተኛ፤ አልጋ ላይ ሲጥለኝ ደግሞ ሰነሳ አሟታል፤ ተነስቶባታል እየተባለኩ ሞቴን እየጠበኩ መኖር ጀመርኩ። በጣም ተስፋ ቆርጬም ልቤ ግን አሁንም ሊያድነኝ የሚችል ሰው ይናፍቅ ነበር። መናፍስቶቼም ተመልሰው ቢመጡ ደስታዬ ነበር። አንደዛ እየዋሹን በየቀኑ የተለያየ ነገር እየተናገሩ ምንም ነገር አንዳልሆነልኝ አያውኩ አሁንም ተስፋዬ አነሱ ይመስሉኝ ነበር።

ምዕራፍ 12

የአማኑኤል ጠበል

በዚህ ሁኔታ እያለሁ አንድ ሌሊት አንደዚህ ዓይነት ሕልም አየሁ። አንድ ሰው ከራሴ በላይ ሻወር ሲከፍትልኝ የከፈተውን ሰው ግን አላየሁትም ነበርና ማነው የከፈተው ብዬ ቀና ብዬ የከፈተውን ሰው ለማየት ስሞከር ማንንም ላላይ ነቃሁ። ሕልሙ ተራ ሕልም አልነበረምና ውስጤ ቀረ። አንድ መልዕክት አንዳለው ገባኝና ለቤተሰቦቼ ተናገርኩ። አባቴ ዛሬ ቀኑ አማኑኤል ነው ሻወሩ ደግሞ ጠበል ነው። የአማኑኤል ጠበል ይሆናል የሚያድናት አለ። እናቴም በዚህ ተስማማች። ከዚያም ከወር ወይም ከሁለት ወር በኋላ ይመስለኛል ሚጣቅ አማኑኤል የዓመቱ ታቦት የሚወጣበት ጊዜ ነው ተብሎ ሚጣቅ አማኑኤል አንድሄድ ተወሰነ። እኔም ከዚያ ሕልም በኋላ በተደጋጋሚ የተለያዩ ሕልሞችን ማየት ጀመርኩ። ከሕልሞቼ መካከል አንዱ፤ በጣም ብዙ በሆኑ በጎች መካከል እኔ ከበጎቹ በአንደኛው ላይ ተቀምጬ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሰሄድ ነበር። ሚጣቅ አማኑኤል አንደሆነና በአርግጥም ይህ መንገድ የመዳኔ መንገድ አንደሆነ አሰብኩ። ልቤም ለመሄድ በጣም ተነሳሳብኝ።

የዓመቱ ታቦት ከሚወጣበት ቀን ቀደም ብሎ ከአንድ ዘመድና ከአጎቴ ልጅ ጋር ወደ ሚጣቅ ተላኩ። ሚጣቅ ጠበሉ አካባቢ የምትኖር የእናቴ ዘመድ ነበረች። አንደምመጣ ተነግሯት ስለነበር ተቀበለችን። ከጥቂት ቀናት በኋላ ሚጣቅ ያደረሱኝ ዘመዳችን ወደ አዲስ አበባ ተመለሱ። እኔ ከአጎቴ ልጅ ጋር ቀረሁ።

በየቀኑ በማለዳ እየተነሳሁ ጠበል መጠመቅ ጀመርኩ። በጣም ብዙ ሰዎች ከተለያዩ ከተማ ለጠበል የመጡ ነበሩ። በሽታዬ ግን ያው ነበር ምንም ለውጥ አልነበረኝም። እንዲያውም በጣም በትንሽ ነገር መበላጨት ጀመርኩ። በላዬ ላይም ትልቅ የተደረበ ነገር ነበር! ሌላ ሰውም በላዬ ላይ የተደረበብኝ ይመስለኛል! ራሴም ትልቅ (ግዙፍ) የሆንኩ ሆኖም ይሰማኝ ነበር። ከዚህ የተነሳ በጣም ኩራተኛና በጣም ሰዎችን የምንቅ ሆኜ እንድ ቦታ እቀመጣለሁ። ከተቀመጥኩበት ቦታ ደግሞ መነሳት በጭራሽ አልፈልግም ነበር። ማንም ሰው እንዲያናግረኝ አልፈልግም። ካናገሩኝ በቁጣ ነበር መልስ የምሰጠው። ያረፍኩባቸው ዘመዶቼ በጣም የኔ ነገር ያስጨንቃቸው ጀመር። ቤታቸው ለጠበሉ በጣም ቅርብ ስለነበረ ለጠበል የመጡ ብዙ ሰዎች ቤታቸውን ተከራይተው እነርሱ ጋር ነበሩ። ታቦቱ ሲወጣ በዓመት እንዴ እብሮ በሚወጣው መስቀል መንፈሱ ይወጣላት ይሆናል እያሉ ሀሳብ ይሰጡ ነበር።

ታቦቱ በወጣበት ቀን ቄሶቹ ተለምነው መስቀሉን ይዘው መጡ። ለሚያየኝ ሰው ምን እንደምመስል ባለውቅም ቀደም ብዬ እንደገለጽኩት ከሁሉም የምበልጥ በጣም ትልቅ የሆንኩ ነበር የሚመስለኝ። ሊቀርቦኝ የሚደፍር ሰው አልነበረም። መስቀሉን ይዘው የመጡት ቄሶችም ለዘመዶቼ “የዚች ልጅ ነገር ውቃቢ እምላክ ሳይሆን እይቀርም። ውቃቢን ደግሞ እኛ መገለጽ አንችልም! ጥሩ ደብተራ ፈልጉላት” ብለው በሚሰጥር ነገሯቸው።

ምዕራፍ 13

ደብተራው

እንደተባለው ደብተራው ተፈልጎ መጣና አናገረኝ። በእድሜውም ወጣት ነገር ስለነበር የሚያመኝን ለመናገር ነፃ የምሆን ስለመሰለኝ ቀለል አለኝ። አርሱም እንደሌሎቹ አንድ አንድ እውነቶችን ጣል ጣል አደረገልኝ። በፈት ያሳለፍኩትንና ተለፋ ተለጥቶኝ አለመዳኔን ሁሉ ረስቼ ደብተራውን ደግሞ በጣም አመንኩት። በእርግጠኝነት እንተ ነህ የምታድነኝ አልኩት። በተለያዩ ጊዜ የተለያዩ መድኃኒቶችን ሰጠኝ። በተለይም የማልረሳው በጣም ሀይለኛ የሆኑ ቅመማ ቅመሞችን በጥብጦ በባዶ ሆዴ ለሰባት ቀናት አጠጣኝ። ከዛም የተነሳ ሰውነቴ በጣም እየከሰና እቅም እያጣሁ መጣሁ። እንደዚህም እየሆንኩ በሙሉ ልቤ እንደሚያድነኝ አምኜው ነበር።

እንድ ቀን መንፈሱ በአንገትሽ ላይ የምታደርገው ከታብ እንድሰራልሽ ነግሮኛል፤ ግን መድኃኒቱ የሚሰራው በቀላሉ በማይገኝ የእውሬ ቆዳ እንደሆነና ቆዳውን አያስፈለገ እንደሆነ ነገረኝ። ይህን ካለኝ ብዙ ሳይቆይ ላረፍኩባቸው ዘመዶቼ ነግሮ እኔና እርሱ ብቻ በአንድ ከፍል ውስጥ ሆነን እጠገቤ ቁጭ ብሎ እያጫወተኝ በሆነ መንገድ እታሎ ወደ ሌላ ቦታ እንዳይ አደረግኝና ዞር ሰል ድንገት ላላለበው በአንገቴ ውስጥ ብዙ ከታቦች አለገባ። በሕይወቴ እንደዛን ቀን ደንግጬ የማውቅ አይመስለኝም። በጣም መደንገጤን ሲያይ መንፈሶቹ ከእንቺ ውስጥ ሲወጡ ነው የደነገጥሸው በቃ ወጥተዋል ድኻል አለኝና አዲስ እበባ ያላችሁበት ሰፈር ስም ማን ይባላል? አለኝ። የሰፈሩን

ስም ከነገርኩት በኋላ ሰፈሩ ከአንቺ ስም ጋር አይሄድም አለኝ። መድሐኒቱን (ከታቡን) በአንገቴ ውስጥ ሲያሰገባ የደነገጥኩት ድንጋጤ ከሌላ ጊዜ በጣም የተለየ ሰለነበረ የተናገረኝን ለማመን ብዙ አልተቸገርኩም። ከዛን ቀን በኋላ ደግሞ እኔ በምረዳው መንገድ መንፈሶቹ ከውስጤ አንደው የሚያረጋግጡ ተደጋጋሚ ሕልሞችን አየሁ። ድኛለሁ ብዬ በጣም ደስ አለኝ!

ከአንድ ወር ቆይታ በኋላ ወደ አዲስ አበባ ለመመለስ ላሰብ ደብተራው “የቤተሰቦችሽ የሰፈር ስምና የአንቺ ስም ለለማይሄድ ሌላ ከዚህ ስትሄጂ ልታርፈበት የምትችይበት ቤት ካለ የሰፈሩን ስም ንገሪኝና ልዩው” ሲለኝ የአያቴን (የአናቴን አናት) ሰፈር ስም ነገርኩት። በሌላ ጊዜ መጥቶ አንደዚህ ብሎ አስጠነቀቀኝ።

1ኛ. አንደነገርኩሽ የቤተሰቦችሽ የሰፈር ስምና የአንቺ ስም በጭራሽ ለለማይሄድ ቤተሰቦችሽ ቤት መኖር አትችይም። እዛ ከሄድሽ መንፈሶቹ ተመልሰው ይመጣሉ። በሽታውም ይመለሱብሻል። ከዚህ በኋላ አያትሽ ቤት ነው መኖር ያለብሽ። ለመጠየቅ ደግሞ ወደ ቤተሰቦችሽ ቤት ከሄድሽ ብዙ ሳትቆዩ ቶሎ ብለሽ ሰፈሩን ለቀሽ ውጪ አለኝ። በነገረኝ ነገር ብዙ ደለተኛ አልነበርኩም። አሁንም ሌላ ምርጫ አልነበረኝምና አሺ አልኩት።

2ኛ. ከታቡ ለአንድ ደቂቃ ከሰውነት ከፍልሽ መለየት የለበትም! ያ ከሆነ መንፈሶቹ ይመለሱብሻል።

3ኛ. ከታቡ በምንም ዓይነት ሁኔታ ውሃ እንዳይነካው ተጠንቀቂ! ውሃ ከነካው ይረከሳል! መንፈሶቹ ይመለሱብሻል! ::

እኔም የተሰጠኝን ማሰጠንቀቂያ ተቀብዬ በአንገቴ ላይ ያለው ከታብ ውሃ እንዳይነካው ሰውነቴንና ፀጉሬን በጥንቃቄ ለየብቻ መታጠብ ጀመርኩ። ሰውነቴን ለመታጠብ ላሰብ ከታቡን ከሰውነት ከፍሌ ላይላይ በጥንቃቄ ራሴ ላይ አድርጌ እንዳይወድቅ በሻሽ አሰረዋለሁ። ከታጠብኩ በኋላ መልሼ አንገቴ ላይ አደርገዋለሁ። ፀጉሬን ስታጠብ ደግሞ አንገቴ ላይ አንዳለ ሆኖ ውሃ እንዳይነካው አጠነቀቃለሁ። ሰውነቴን ከበፈቱ ቀለል ብሎኝ ትንሽ ለውጥ አይቼ ሰለነበር በአርግጥ የዳንኩ ለለመሰለኝ ደብተራውን አንተ እድነኸኛልና ቤተሰቦቼን ወሰጄ ማስተዋወቅ አፈልጋለሁ አልኩት። አርሱም በጣም ደለ ብሎት ከእኔ ጋር ወደ አዲስ አበባ ለመሄድ ተሰማማ።

አንደተነገረኝ አያቴ ቤት ይገዢው ሄድኩ። እናቴም ለጊዜው አዛ ነበረች። አስተዋወኩትና ሳምንት ያህል ከኛ ጋር ቆይቶ ወደ ሃገሩ ተመለሰ። አርሱ አያለ በጣም ደህና ነበርኩ! ልከ አርሱ ወደ ሃገሩ የተመለሰ ቀን መንፈሶቹ መጡብኝ። ሌሊትና ቀን በተለይም ቤት ውስጥ ማንም በሌለ ጊዜ ይበረቱብኝ ነበር። በትከከል እጆች አየመጡ እፌን ያፍኑኛል። እኔም አየታገልኩ አጀቻቸውን በእጄ ከእፌ ላይ አላቅቃለሁ። ሰው ቢያየኝ አዕምሮዬን የሳትኩ ነው የሚመለለው፤ ምክንያቱም የሚያፍኑኝን እጆች ከኔ ሌላ የሚያይ ማንም የለም። በዚህ ሁኔታ እያለሁ አንድ ቀን ሊጠይቀኝ የመጣ ጓደኛዬን ልሸኝ ወጥቼ ሳላሰበው አየተጫወትኩ ረጅም መንገድ ሄድኩ። ለመለስ ግን እኔ አልነበርኩም! ሰራመድ በአየር ላይ አየተንሳፈፍኩ የምሄድ ነበር የሚመለለኝ። እንኳን እንደዛ ታምሜ በደህናውም ጊዜ

መንገዱ ያደክማል። ያን ቀን ግን ምንም አልደከመኝም ነበር። አቤት ስገባ ግን በጣም ታመምኩ። እንደሰው ጊዜ ጠብቀው ለው አለመኖሩን እይተው ለለሆነ ሊያፍኑኝ የሚመጡት ቀንም ሌሊትም ቁጭ ብዬ አጠባበቃለሁ።

እንድ ሳምንት ያህል በዚህ ሁኔታ ካላለፍኩ በኋላ ሁኔታዬ እየባለና በጣም የሚያለፈራ ደረጃ ላይ ሲደርስ እዛ እካባቢ የሚኖሩ የካቶሊክ ቄሳ ነበሩና ተጠርተው ጠዋት ጠዋት ማልደው እየመጡ ያጠምቁኝ ጀመር። በሽታዬ ከቀን ቀን እየባለ መጣ።

ምዕራፍ 14

ቤተ ክርስቲያን

በዚህ ሁኔታ እያለሁ፤ እንድ የአከሰቴ ልጅ ከአጣዬ አጋንንት ይዘት ወደ አዲስ አበባ መጥቶ እንዲጸለይለት ቤተ ክርስቲያን እንደወለዱት፤ ሲጸለይለት መንፈሱ እንደጮሽ መጥተው ነገሩኝ። ሲነግሩኝ በጣም ተናደድኩ። በጣምም ደግሞ ፈራሁና እንደዚህ ዓይነት ነገር ሁለተኛ መለማት እንደማልፈልግ ተናግረው አለወጣኋቸው። በሽታዬ እየከፋ በትከክል እንደምሞት ተረዳሁ። አስታውላለሁ ቀኑ ቅዳሜ ቀን ነበር። መሞቴን አርግጠኛ ስሆን እንድ ነገር ወለንኩ። በአርግጥ መሞቴ ነው ዛሬ ከሞትኩ ደግሞ ይህንን እንገቴ ላይ ያለውን ከታብ አውልቄ ልመት አልኩ። ለምን እንደሆነ አላውቅም ከምንም ነገር ይልቅ ከታቡን ማድረጌ ኃጢአት እንደሆነና እግዚአብሔርን እንደሚያላዝነው፤ ተሰማኝ። ከዚያ በፊት ምንም ነገር ተለምድኝ

አያውቅም ነበር። ከዛም ለመሞት ወደ አልጋዬ ሄጄ በጣም እያለቀለኩ እንደዚህ ብዬ ጸለይኩ “እግዚአብሔር ሆይ መሞቴ ነውና እባክህ ተቀበለኝ ከታቡን አልፈልገውም” ይህንን ካልኩ በኋላ እንደምሞት አርግጠኛ የነበረው ውስጤ ትንሽ ተለፋ አገኘ።

በጣም ልጆች ሆነን ቦሌ ባብቲለት ቤተ ክርስቲያን እንሄድ ነበርና እንድ ምሽት የምስክርነት ፕሮግራም ላይ እንድ ለውዬ የመኪና አደጋ ደርሶባቸው እግዚአብሔር እንዴት ከሞት እንዳወጣቸው የመለከሩት ምስክርነት ድንገት ትዝ አለኝ። ከታቡን ከእንገቴ አወለኩና አልጥለውም ይቀመጥ ለድን ለምስክርነት ይሆናል ብዬ እንደሚድን ለው ከታቤን አስቀመጥኩት። ለመሞት ወደ አልጋዬ ሄጄ ለምን እንደዚህ እንዳስብኩ አላውቅም። እንቅልፍ ለረጅም ጊዜ ማጣቴና ምግብ አለመብላቴ በጣም አድክሞኝ ነበር። ከምግብ ይልቅ የእምስት ደቂቃ እንቅልፍ ማግኘት አመኝና እናፍቅ ነበር። በዚህ ሁኔታ ውለጥ እያለሁ አህቴ ስለኔ ከወገኖች ጋር ሆና በጣም ትጸልይ ነበር። ስለእኔ በጸለዩ ቁጥር የእኔ በሽታ እየባለ መሄዱና ወደባለ የጥንቆላና የመናፍሰት አሰራር ውለጥ በመግባታችን ምክንያት በኔ ጉዳይ በጣም ተለፋ የቆረጠችበት ጊዜ ነበር። የዛን ቀን ስለእኔ ሲጸልዩ ጌታ ቃል ሰጣቸው። አብረዋት የሚጸልዩት ወገኖች ዛሬ መሄድ አለብሽ ብለዋት ወደእኔ ለመምጣት ወለነች። የተለጣቸው ቃል ይህ ነበረ “የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔርም ያለቀ የተቆረጠ ነገርን በምድር ሁሉ መካከል ይፈጽማል።”

ኢሳ 10:23

አልጋዬ ላይ ጋደም ብዬ አያለሁ መጣች ሌላ ጊዜ ከሩቅ ስትመጣ ገና ነበር የማውቀው፤ ለመጀመሪያ ጊዜ ምንም ሳልላት ገብታ ወደ እኔ ቀረበች። አርሷም ምንም አለማለቱ በጣም አስገርሟት ነበር። አጋጣሚውን ተጠቅማ “ጌታ ኢየሱስ ይፈውስኻል” አለችኝ። እኔም የሆንኩትን ሁሉ መናገር ባልችልም አንቅልፍ ከወሰደኝ ብዙ ጊዜ ሆኖኛል አልኳትና በጣም አለቀስኩ። አርሷም “አይዘሽ አንቺ ካመንሽ ጌታ በአርግጥ ይፈውስኻል! ግን አንድ ነገር ልንገርሽ ጠንቋዮቹ የሚሰጡሽ መድኃኒቶችና አንገትሽ ላይ የምታደርገው ከታብ በይበልጥ መንፈሶቹን የሚያዋህዱብሽ ናቸው እንጂ የሚያድኩሽ አይደሉም። አጋንንት አጋንንትን አያወጣውም! ሁሉን ተይውና አስኪ ደግሞ ጌታ አየሱስን ሞከሪው” አለችኝ።

ዝም ብዬ አሰማት ነበር። በአርግጥ በዛች ምሽት አግዚአብሔር ነፍሴን ሊታደግ ስለወደደ ብቻ እንጂ ቀደም ብዬ አንደገለጽኩት አንኳን አጠገቤ ቆማ ልታናግረኝ አካባቢዬ እንድትሆን አልፈልግም ነበር። አንገቴን ገልጬ ከታቡን አንዳወለኩት ሳላያት በጣም ገረማት! ደስ ብሏትም አግዚአብሔርን አመስገነች። ስትናገር ዝም ብዬ መስማቴ፤ አጠገቤ መሆን መቻልዋ ሁሉ አየገረማት ነበር። ልጸልይልሽ ብላ ስትጠይቀኝ “አንቅልፍ የሚወስደኝ ከሆነ ጸልይልኝ” አልኳት። ይህን ያልኳት ግን ከፈቃዴ ውጪ ነበር። አንቅልፍ ይወስደኛል ብዬ እምኜም አልነበረም። አርሷ ግን አጆቿን ራሴ ላይ ጭና መጸለይ ጀመረች። አየጸለየች ብዙ ላይቆይ፤ ጸሎቷን ሳትጨርስ አንቅልፍ ወሰደኝ። ጠዋት ከአንቅልፌ ስነቃ የሚገርም የሰላም አንቅልፍ ነበር የተኛሁት።

የሰላም አንቅልፍ ተጸልዮልኝ መተኛቴ በጸሎት ልድን አንደምችል ትንሽ በውስጤ እምነትንና ተስፋን ሰጠኝ። ቀኑ አሁኑ ነበረና አሁኑ እምቢ እንደምላት አያስበች በፍርሀት “ተነሺና ቤተ ክርስቲያን ልውሰድሽ” ስትላኝ አሺ አልኳት። አሁንም አስቤ አልነበረም አሺ ያልኳት ድንገት ነበር ከአፌ የወጣው። እሷም ያልጠበቀችው መልስ ስላገኘች በጣም ደስ ብሏት ሰመሄድ ተዘጋጀን። ለመራመድ አቅም ስላልነበረኝ ከአከሰቴ ልጅ ጋር ለሁለት ደግፈውኝ ከአያቴ ቤት ወጣሁ። ቤተ ክርስቲያን ከመሄዳችን በፊት ቤተሰቦቼ ቤት ከሚጣቅ ከተመለስኩ በኋላ ለመጀመሪያ ጊዜ ገባሁ። ከዚያም ቤተል ቤተ ክርስቲያን ይዘውኝ ሄዱ።

ምዕራፍ 15

አዳኜ ኢየሱስ!

ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስገባ በጣም ደስተኛ አልነበርኩም። ሰው ማየት በጭራሽ አልፈልግም ነበር። ብዙ መቀመጥ ስለማልችል መልዕክቱን ለመጨረስ በጣም ደከሞኝና ሰልችቶኝ ነበር። መልዕክቱ ሲያልቅ እንደሚጸለይልኝ ተነግሮኝ ስለነበር ብቻ በግድ ነበር የተቀመጥኩት። መልዕክቱ አንዳለቀ አሁኑ ለበሽተኞች ወደሚጸለይበት ቦታ ይዛኝ ሄደች። ሌሎች የሚጸለዩላቸው ሰዎችም ነበሩ። የአግዚአብሔርን ቃል ከነገሩን በኋላ ከሚጸልዩት ወገኖች መካከል አንድ ወንድም ወደ እኔ መጥቶ “አንድጸልይልሽ ፈቃደኛ ነሽ?” ብሎ ጠየቀኝ። በውስጤ

በጣም ትግል ነበር። አሁንም ሳላሰበው አሺ የሚል ቃል ከአፌ ወጣ። አርሱም አጆቹን ጭኖ መጸስይ ጀመረ። በጌታ በአየሱስ ስም ሲል ከውስጡ ለማስረዳት የማልችለው በጣም ጥቃቅን ክብ የሆኑ ነገሮች አየተመነጨቁ ሲወጡ አይ ነበር። አየደጋገመ “በጌታ በአየሱስ ስም!” ባለ ቁጥር ከተለያየ የስውነት ክፍሌ ውስጥ ይወጡ ነበር። በውስጡ የነበሩት መናፍስት በሙሉ ግን አልወጡም። ብዙዎቹ ወጥተው ስለነበር በፊት ያልነበረኝን ብርታት አገኘሁ። በሆነው ነገር በጣም ተገረምኩ። አምነቴም ከትላንቱ ይልቅ ጨመረ። ወደ ቤተ ክርስቲያን ስንሄድ ቦታከሲ ነበር የሄድነው በዛ ላይ ተደግፌ ከተጸለየልኝ በኋላ ግን ያን ሁሉ መንገድ ማንም ሳይደግፈኝ በእግሬ ተመስስኩ። አህቴም አብረዋት የሚጸልዩ ወገኖችን እቤት አምጥታ መስከረውልኝ ጌታ አየሱስ ከርስቶስን አንደግል አዳኜ አድርጌ ተቀበልኩ! አግዚአብሔር ይመስገን! ከዘላለም ሞት ጌታ ህይወቴን ታደገ። እነኚህ ወገኖች በየጊዜው እየመጡ በተለይም የጸሎት አዳር እያደረጉ በትጋት ይጸልዩልኝ ነበር። በዚህ አጋጣሚ በድጋሚ ሳላመሰግናቸውና በህይወቴ ውስጥ ትልቅ ቦታ አንዳላቸው ሳልገልጽ ማለፍ አልፈልግም።

ሊጸልዩልኝ ሲመጡ፣ ሲገናኙና ሰላም ሲባባሉ ያላቸውን ፍቅር ሳይ በጣም ውስጤ ይበሳጭብኝ ነበር። ላያቸው አልፈልግም ነበር። ሰላም ልላቸውም በጣም አቸገር ነበር። አነርሱ ከልባቸው በፍቅር ሰላም ሲሉኝ ሲያቅፉኝ በጣም ይቀፉኝ ነበር። አንድ ጊዜ የጸሎት አዳር ለማድረግ መጥትው ከጸሎት በፊት ራት ለመብላት ተስብስበን ለምግብ ከመጸለዩ

ወይም ከመመስገኑ በፊት በጣም እንቅራጠጥ ነበር። ስምግቡ ባይጸለይ ወይም ባይመስገን ደስታዬ ነበር! ከመካከላቸው ተነስቼም ስመሄድ እፈልጋለሁ ግን አልችልም። ስምግቡ ከተጸለየ በኋላ ደግሞ እንጀራውን ቆርሼ አፌ ውስጥ ሳደርግ ሰውነቴ ሁሉ መንቀጥቀጥ ጀመረ። ከዚያም ሌሊቱን ሲጸልዩልኝ አደሩ። በአየሱስ ስም ሲሉ መናፍስቱ ከአንድ የሰውነቴ ክፍል ወደ ሌላው ይሯሯጡ ነበር። በጣም ፍርሀት ይለቁብኝ ነበር። አንዳንዴ ዓይኔ ላይ ብቻ ተሰብስበው ቁጭ ይላሉ። ዓይኔ ላይ አንዳሉ ተናግረው ሲጸልዩልኝ ቦታ ይቀይራሉ። የጌታ አየሱስ ስም ሲጠራ በውስጤ አግዚአብሔር የሚያደርገው ነገር በጣም ያስደንቅኝ ነበር! አምነቴንም ቀስ በቀስ አሳደገው።

ሲጸልዩልኝ መንፈሱ አንዴት አንደሚያደርገኝ ለማየት መተው አጋንንት ጥሏቸው ጌታ አየሱስን አንደ ግል አዳኛቸው አድርገው የተቀበሉ ቤተሰቦች ነበሩ። በየጊዜው እየተጸለየልኝ ደህና መሆን ጀመርኩ። የሚጸልዩልኝ ወገኖች ጌታ መድኃኒት እለ ብሎናል ብለው ምንም እይነት መናፍስቶቹ የስጡኝ መድኃኒት ካለ አንድጥል ነግረውኝ መናፍስቶቹ የስጡኝን መድኃኒቶች፣ ከታቡን፣ የምታጠንበት፣ የምጠመቅበት ቅጠላ ቅጠልና ስራ ስሮች በሙሉ አውጥቼ ጥዬ ነበር። ከጣልኩ በኋላም መድሐኒቶቹን በሙሉ እንደጣልኩም ለሚጸልዩልኝ ወገኖች ተናግረው ነበር። መልእክቱ ግን በተደጋጋሚ ይመጣ ነበር።

አንድ ጊዜ የግራ እጄን በጣም ደነዘዘኝ ያበጠም ይመስለኛል። ብርድ መቶኝ ይሆናል ብዬ ምን ያህል ጊዜ

እንደሆነ አላስታውሰም በነጠላ ጠምጥሜው ነበር። ታዲያ በእንድ የጸሎት ፕሮግራም ላይ እየጸለይን እንድ ወንድም ወደ እኔ መጣና እጅሽን ምን ሆነሽ ነው ያለርሽው? ብሎ ሲጠይቀኝ፤ ብርድ መቶኝ ነው መለለኝ ብዬ ነገርኩት። ነጠላውን ፍቺው አለኝና እየፈታሁ እያለሁ በግራ ከንዴ በንቅሳት የገባው መድኃኒት ትዝ አለኝ። መንፈሱ ብዙ ጊዜ ሰዎች እንዳይረዱኝ (misunderstand እንዲያደርጉኝ) እያደረገ በጣም ስለሚጎዳኝ አውቄ የደበኩ እንዳይመለል እየፈራሁ በከንዴ ላይ የተደረገውን ነገርኩት።

ሁሉም ወደ እኔ ተሰብስበው በንቅሳቱ ላይ ዘይት እየቀቡ በኢየሱስ ስም በከንዴ ላይ የተሰራ መድኃኒት ይፍረሰ እያሉ መገሰጽ ሲጀምሩ ወዲያው እግዚአብሔር ፈወለኝ! የደነዘዘኝ ለቀቀኝ! ያበጠ የመለለኝም ጠፋ! ስሙ ይባረክ። እግዚአብሔር በተደጋጋሚ መድኃኒት እንዳለ ይናገራቸው የነበረው ይህ ነበር። በሌላ የጸሎት ፕሮግራም ላይ ደግሞ ጠሳት ማህፀኔን ወደፊት ልጅ መውለድ እንዳልችል እንዳበላሸው፤ እግዚአብሔርም እርሱ እንደሚፈውሰኝ ማህፀኔንም እንደሚባርክ ተናገረኝ። (የሚጸልዩልኝ ወገኖች አህቴንም ጨምሮ ለለማህፀኔ ምንም የሚያውቁት ነገር አልነበረም) እግዚአብሔር ሚስጥርን የሚገልፅ እውነተኛና ታማኝ አምላክ ነው። እግዚአብሔር በየጊዜው የሚናገረውና በሕይወቴ የሚያደርገው ነገር በጣም እምነቴን ያሳድግልኝ ነበር። ከብዙ ጸሎት በኋላ ጌታ እየሱስ መሉሉ ለመሉሉ ከኢጋንንት አሰራት ፈታኝ፤ ማህፀኔንም ፈወሰኝ!!!!

ምዕራፍ 16

ለሁሉ የሚሆን የምስራች

የእግዚአብሔር ቃል በዮሐንስ ወንጌል 10:10 ላይ “ሌባው ሊሰርቅና ሊያርድ፣ ሊያጠፋም እንጂ ስለሌላ አይመጣም” ይላል። ዲያቢሎስ ከጥፋት ሌላ ለማንም ሰው ምንም አይነት መልካም ነገር የለውም! ጨካኝ፣ ውሸታምና አታሳይ ነው። በዘመኔ ሁሉ ባርያ አድርጎ በግድ ሊገዛኝ በእኔ ሳይ የተቆረጠ አላማ ነበረው። ከእርሱ ማምለጥ እንደማልችል፣ በህይወት ለመኖር ምርጫዬ ለእርሱ መገዛትና እርሱን ማገልገል ብቻ እንደሆነ የማይለውጥ ሃላቡ ነበር። እሺ ብለውና ያለኝን ሁሉ ታዝዝቼ ባደርግ በዘመኔ ሁሉ እገልጋይ ባርያው ሊያደርገኝ፤ ካልታዘዝኩት ደግሞ ቢችል ሊገለኝ ካልሆነም ሊያሳብደኝ ነበር አላማው። እኔን ለማጥፋት ያለውን እድል ሁሉ ተጠቅሞ ነበር። ተማምሎና ጨከኖ ሊገድለኝ በተነሳባቸው በእነኞ በመጨረሻዎቹ ቀናት ሩህሩሁ ጌታ እየሱስ ደርሶ አስጣለኝ። በሕይወት ለመኖር ምርጫዬ ለእርሱ መገዛትና እርሱን ማገልገል ብቻ እንደሆነ የደመደመው መንፈስ ጌታ እየሱስ ወደ ሕይወቴ ሲመጣ ሳይወድ በግዱ ከነጭፍራው ሕይወቴን ለቆ ሄደ። እግዚአብሔር ይመስገን!

እምላኬ እኔን ያፈቀረበት ፍቅሩ፣ የተቀበልኩት የምህረቱ ብዛት፣ እኔን የታገለበት ትግስቱና የራራልኝ ርህራሄው እጅግ ያስደንቁኛል ጌታ እየሱስ ወደ ሕይወቴ መጥቶ ከሁሉ የሚበልጠውን “የዘላለም ሕይወትን” ሰጠኝ ከብር ሁሉ ለእርሱ ይሁን!! እውነተኛና ታማኝ፣ የተናገረውን በርግጥ የሚያደርግ

አምላክ ነው። የተናገረኝን ሁሉ በህይወቴ አድርጎልኛል። የውሰጤን ሳልነግረው ስለሚረዳኝ በዚህ አጅግ አረካለሁ አውነተኛ ወዳጄና ሚስጥረኛዬ ነው።

ከልጅነቴ ጀምሮ ለረጅም ጊዜ ለሰቃይበት የነበረውንና ጠላት መውለድ አንዳልቸል ያበላሸውን ማህፀኔን አምላኬ አንደተናገረኝ ፈውሶና ባርኮ እራት ልጆችን ሰጥቶኛል።

ፌሽን ሱራፌል፣ ፋት ሱራፌል፣ ዮናታን ሱራፌል እና ባርኮት ሱራፌል

ለረጅም ጊዜ ያጣሁትን እንቅልፍ ጌታ አየሱስ አጥፍ አድርጎ መልሶልኛል፤ ከተፈውሰኩበት ቀን ጊዜ ጀምሮ በፈለኩት ጊዜና ለዓት፤ በማንኛውም ቦታ እንቅልፍ መተኛት እችላለሁ። ስሙ ለዘላለም ይባረከ!

በዚህ ደግሞ አልቆመም፤ የተትረፈረፈ ሰላምና አረፍትን በጌታ አግኝቻለሁ። ዛሬ ሰላሜ ብዙ ነው! በጣም ደስተኛ ነኝ! አምላኬ ለአስራ ሁለት አመታት ያህል ጠላት በህይወቴ ያደረገውን ከፋትና ሊገድለኝ ያቀደውን እቅዱን አፍርሶ በሰላም በቤቴ እያኖረኝ ነው።

ይህ መልካምነቱ የማያልቅ ጌታ በእኔ ህይወት ካደረገው ተአምር የተነሳ ብዙዎች ቤተሰቦቼ ጌታ አየሱስን አንደግል አዳኞቹው አድርገው ተቀብለዋል። አባቴና እናቴም አግዚአብሔር እድል ሰጥቷቸው ወደ ጌታ ከመሄዳቸው በፊት ጌታ አየሱስን እንደግል አዳኞቹው አድርገው ተቀብለዋል። ከአስራ አንድ ልጆች መካከል ዘጠኛችን ዛሬ በጌታ ነን። መናፍሰትን በምናስጠራ ጊዜ የተለያዩ ችግር የነበረባቸው ዘመዶቻችን መፍትሄ ፍለጋ ከአኛ ጋር ሲያመልኩ የነበሩ አብዛኞቹ ጌታ አየሱስን እንደግል አዳኞቹው አድርገው ተቀብለው ዛሬ አግዚአብሔርን ያገለገላሉ። አግዚአብሔር ከአደረገው ከዚህ ድንቅ ስራው የተነሳ እኔና ባለቤቴ ከልጆቻችን ጋር አሜሪካን ሃገር በምትገኘው በፊኒክስ ማራናታ ቤተክርስቲያን ውስጥ አግዚአብሔርን አናገለግላለን።

ኢየሱስ ክርስቶስ ለዘላለም ጌታ ነው!

ፌሽን ሱራፌል፣ ሩት ሱራፌል፣ ዮናታን ሱራፌል እና ባርኮት ሱራፌል

እኔ ባለፍኩባቸው ወይም ተመሳሳይ በሆኑ መንገዶች አያለፋችሁ ሳላችሁና በተለያዩ በሽታና ችግር ውስጥ ለምትሰቃዩ፤ ለመዳን የተለያዩ ነገር ሞከራችሁ ላልሆነሳችሁ፤ ተስፋችሁ ለተሟጠጠባችሁ፤ ነገራችሁ ለጨለመባችሁ፤ የምታልፉበትን መንገድና የምትሰቃዩትን ስቃይ ማንም ሊረዳላችሁ የሚችል ሰው ላጣችሁና ካላችሁበት ችግርና መከራ ማን ያወጣናል? ለምትሉ ሁሉ እኔ ያስፍኩበትን ችግርና መከራ የሚረዳልኝ ሰው ባልነበረኝ ጊዜ የውስጤን ወደተረዳልኝ፤ ችግሪን ተረድቶ ደግሞ ዝም ወዳላለኝ፤ ወደረዳኝ፤ ከአጋንንት አስራት ወደፈታኝ፤ ወደፈወስኝ፤ ከሞትና ከጨለማ ነጥቆ ህይወትን ወደሰጠኝና ተአምራትን ማድረግ ወደሚችለው ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ዓይኖቻችሁን አንድታነሱ አበረታታችኋለሁ።

እርሱ ሁሉን ማድረግ የሚችል አውነተኛና ጸድቅ አምላክ ነው። መላቀቅ አይቻልም ተብሎ ከተነገረለት ከየትኛውም አይነት የአጋንንት ስራና የበሽታ ሃይል ወይም ችግር ጌታ እየሱስ ክርስቶስ ማላቀቅና ፈጽሞ መፈወስ አንደሚችል በርግጠኝነት አመስክራለሁ። ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ለዘሰዓለም ያው ነው !!

አሁን ባላችሁበት ስፍራና ሁኔታ ውስጥ ከልባችሁ ሆናችሁ የምትጸልዩትን ጸሎት እርሱ በእርግጥ ይሰማል፤ ወደናንተም ይመጣል ህይወታችሁን ሊያድን፤ ከአጋንንት አስራት ሊፈታችሁ፤ ሊፈውሳችሁና ካላችሁበት ከማንኛውም ችግር ውስጥ ሊያወጣችሁ የሚችል፤ ስለናንተ አጅግ የሚራራ፤ አውነተኛና ታማኝ አምላክ ነው።

አንግዲህ አግዚአብሔር አምላክ በሕይወቴ ያደረገውን ፈውስና ተአምር ካዩ ከተአምራት ሁሉ የሚበልጠው ተአምር የሕይወት መዳን ስለሆነ፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን አንደግል አዳኝዎ እድርገው ያልተቀበሉት ከሆነ ከዚህ በኋላ እርሱን የሕይወትዎ ጌታ አድርገው ለመቀበል እንዲወስኑና የአግዚአብሔን ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን የዘላለም ሕይወት ወራሽ እንዲሆኑ፤ በአካባቢዎ ወደሚገኝ ወንጌላዊት ቤተክርስቲያን በመሄድ ከአግዚአብሔርና ከአግዚአብሔር ህዝብ ጋር ህብረት በማድረግ መንፈሳዊ ሕይወትዎን እንዲያሳድጉ አበረታታዎታለሁ።

“በእርሱ የሚያምን ሁሉ

የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው አንጂ

እንዳይጠፋ አግዚአብሔር አንድያ ልጁን

አስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዶአልና።”

(ዮሐንስ ወንጌል 3:16)

የዚህ መጽሐፍ ዋናው ዓላማ በሰይጣን እስራት ላሉ ሁሉና በተለይም ከልጅነታቸው ጀምሮ ማስረዳት በማይችሉት ችግር ውስጥ እያለፉ ችግራቸውን ማንም ሳይረዳላቸው ለሚሰቃዩና መፍትሄ ፍለጋ በየጣንቋይ፣ ደብተራና መናፍስት ጠሪ ቤት ለሚንከራተቱ ሁሉ ለእግዚአብሔር የሚሰገው ነገር እንደሌለና ጌታ እየሱስ ክርስቶስ በመስቀሉ ሞት እኔን ነጻ እንዳወጣኝ እነሱንም ነጻ ሊያወጣቸው እንደሚችል የእግዚአብሔርን ፈቃድነት ለማሳየት ነው።

ሳራ ማሞ በሺ

ይህ መጽሐፍ የእግዚአብሔርን ምህረትና ቸርነት.... የሰይጣንን ደግሞ ጭካኔና ክፋት በአንዲት ወጣት ህይወት ውስጥ ያሳየናል። ወጣትዋ ከህፃንነትዋ ጀምሮ... ያለጥፋቷ ... የጨለማውን ዓለም እሬት ተግታለች። በሰዎች መሐል እየኖረች ብቻዋን ሲኦልን በምድር አይታዋለች! የሚያድናትን እየፈለገች በምድር ተንከራታለች። የሚታደጋት ግን አላገኘችም... የናዝሬቱ ኢየሱስ ወደ ህይወቷ እስኪመጣ ድረስ! ዛሬ ያቸ ወጣት ትልቅ ሰው... የእግዚአብሔር አገልጋይ ነች። እርሷ በነበረችበት ጨለማ አሁን ያሉ ሁሉ ነፃ ይወጡ ዘንድ ምስክርነትዋን አካፈለችን። እኔ መጽሀፉን ካነበብኩኝ በኋላ የፀሎት ህይወቴ ከፍ ብሏል፤ በጨለማው ዓለም ላይ ያለኝ ቁጣም የበለጠ ግሏል። እርስዎንም እንደኔ ያደርጎታል ብዬ አምናለሁ!

ዶ/ር ወዳጄነህ መሀረን

አዌክኒንግ ኢንተርናሽናል ሚኒስትሪ አፍ ዘ ሆሊ ስፒሪት

“የሳራ ፈተና እና የእግዚአብሔር እጅ” በሚል የታተመችውን ድንቅ ምስክርነት ከመጻፏ በፊት ከባለታሪኪ አንደበት የመስማት እድል ገጥሞኝ ነበር። በተመስጦ ሰዎች ስጩርስ የተመኝሁት ተጽፎ ለብዙዎች እንድትደርስ ነበር። እነሆ ያ ምኞት እውን ሆነ፤ እኔም ከህትመት በፊት በከፍተኛ ፍላጎትና ተመስጦ በንባብ ዘለቅኳት! የጨለማውን ኃይላት አሠራርና የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ድንቅ የማዳን ኃይል የምትገልጥ ታሪክ ናት። ሁላችን እናንብባት፤ ተስፋ አጥተው ለሚንከራተቱ ሁሉ እናድርሳት። ባለታሪኪን ሳራ፤ ባለቤቷን መጋቢ ሱራፌልና ልጆቻቸውን እግዚአብሔር ይበርክ!

ማሙሻ ፈንታ (ዶ/ር)

ከኢትዮጵያ

ይህ መጽሐፍ ዘመን የማያልፍበት የክርስቶስ እየሱስ ጉልበት የተገለጠበት ተዓምራዊ መጽሐፍ እንደሆነ አይቻለሁ። ዛሬ በተመሳሳይ ችግር ውስጥ የሚያልፉ ቁጥራቸው እጅግ ብዙ የሆኑ ሰዎች አሉ። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተጻፈው ምስክርነት በሰይጣን እስራት ላሉ ብቻ ሳይሆን፤ አማርኛ አንብቦ መረዳት በሚችል ሰው ሁሉ ቤት ሊገባ ይገባል እላለሁ።

መጋቢ ተመስገን ብርታኑ

የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል ቤ/ክርስቲያን ዋና ጸሃፊ